

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

HANDELINGEN 54-55

VERGADERINGENVANSEPTEMBER1994

HOOFDELIJKE STEMMINGEN
ONDERZOEK NAAR TAALGROEP EN WOONPLAATS
SEPTEMBERNOTA VAN DE VLAAMSE REGERING

Inhoud

Nr. 54 Dinsdag 27 september 1994

Berichten van verhinderd, blz. 2417

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 2417

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 2417

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 2418

Beleidsbrief

Indiening en verwijzing, blz. 2418

Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Indiening en verwijzing, blz. 2418

Verslagen

Indiening, blz. 2418

Jaarverslagen

Indiening, blz. 2419

Moties

Indiening en verwijzing, blz. 2419

Verzoekschriften

Indiening, blz. 2419

Besluit van de Vlaamse regering

Indiening en verwijzing, blz. 2420

Kennisgeving van de Vlaamse regering

Indiening, blz. 2420

Opmerkingen van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 2420

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 2420

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 2421

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)

Indiening, blz. 2421

Samenstelling van commissies en een werkgroep

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 2421

Onderzoek naar taalgroep en woonplaats, blz. 2422

Mededeling van de Vlaamse regering, blz. 2422

Spreeker : minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2425

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 2427

Nr. 55 Woensdag 28 september 1994

Berichten van verhinderd, blz. 2433

Begrotingen

Indiening en verwijzing, blz. 2433

Begrotingsstukken

Indiening en verwijzing, blz. 2434

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 2434

Motie van orde

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 2434

Spreeker : de heer J. Geysels

Mededeling van de Vlaamse regering

Debat, blz. 2434

Spreekers : de heren A. Denys, E. Beysen, E. Van Rompuy, L. Dierickx, J. Valkeniers, F. Dewinter, H. Coveliers, F. Vandembroucke, J. Van Hauthem, J. Geysels, L. Appeltans, L. Hancké, H. Olaerts, minister W. Demeester-De Meyer en minister-president L. Van den Brande

Voorstel van resolutie van de heer J. Geysels betreffende het bevoegdheidsconflict door de oprichting van plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen – 531 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 2459

Spreekers : de heren J. Geysels, H. Coveliers en minister L. Detière

Mededeling van de Vlaamse regering

Hoofdelijke stemming, blz. 2460

Spreeker : de heer G. Verhofstadt

Met redenen omklede motie van de heer M. Didden tot besluit van de op 28 juni 1994 door de heer L. Pierco in commissie gehouden interpellatie tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de VI-TO-studie betreffende de drankverpakkingen – 579 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2461

Met redenen omklede motie van de heer L. Pierco tot besluit van de op 28 juni 1994 door de heer L. Pierco in commissie gehouden interpellatie tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de VI-TO-studie betreffende de drankverpakkingen – 580 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2462

Met redenen omklede motie van de heer L. Hancké c.s. tot besluit van de op 30 juni 1994 door de heer L. Hancké gehouden actuele interpellatie tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van

Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de groeiende verbreiding van revisionistische en negationistische lectuur in Vlaamse scholen – 581 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2463

Spreeker : de heer L. Hancké

Met redenen omklede motie van de heer E. Beysen tot besluit van de op 5 juli 1994 door de heer E. Beysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, inzake de Liefkenschoktunnel – 582 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2464

Met redenen omklede motie van de heren H. Van Dienderen en J. Geysels tot besluit van de op 1 september 1994 door de heer A. Denys in commissie gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de recente evolutie in het audiovisueel medialandschap in Vlaanderen – 593 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2465

Met redenen omklede motie van de heer D. Van Mechelen tot besluit van de op 1 september 1994 door de heer A. Denys in commissie gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de recente evolutie in het audiovisueel medialandschap in Vlaanderen – 594 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2466

Met redenen omklede motie van de heren E. Van Rompuy, D. Van der Maelen en H. Olaerts tot besluit van de op 1 september 1994 door de heer A. Denys in commissie gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de recente evolutie in het audiovisueel medialandschap in Vlaanderen – 595 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2468

Motie van aanbeveling van de heren J. Geysels en L. Dierickx tot besluit van het op 29 juni 1994 gehouden debat over de Beleidsbrief Sociaal-cultureel werk voor volwassenen – 362 (1992-1993) – Nr. 3

Hoofdelijke stemming, blz. 2469

Motie van aanbeveling van de heren M. Van Peel en P. Hostekint tot besluit van het op 29 juni 1994 gehouden debat over de Beleidsbrief Sociaal-cultureel werk voor volwassenen – 362 (1992-1993) – Nr. 4

Hoofdelijke stemming, blz. 2470

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2471

VOORZITTER : de heer E. Balde- wijns

— De notulen van de jongste vergade-
ring worden ter tafel gelegd.

— De vergadering wordt geopend om
13.31 uur.

De voorzitter : Dames en heren, de
vergadering is geopend

AANWEZIG

V. Anciaux, G. Annemans, J. An-
soms, G. Anthuenis, L. Appeltans,
A. Arts, E. Baldewijns, L. Barbé,
M. Bartholomeeussen, E. Beysen,
R. Bosman, G. Bossuyt, M. Bour-
gois, P. Breyne, H. Brouns, J. Buch-
mann, X. Buisseret, H. Candries,
M. Capoen, G. Cardoen, J. Cau-
bergs, J. Caudron, F. Cauwen-
berghs, M. Cordeel, H. Coveliers,
S. Creyf, N. De Batselier, A. De
Boeck, J. De Bremaeker, S. De
Clerck, H. De Croo, P. De Keers-
maeker, A. De Maght-Aelbrecht, F.
De Man, W. Demeester-De Meyer,
J. Demeulenaere, J. De Meyer, M.
DeMeyer, J. De Mol, W. Demuyt,
A. Denys, P. Deprez, E. Derycke,
J. De Roo, J. De Seranno, P. Des-
met, R. Deswaene, L. Detiège, J.
Devolder, F. Dewinter, M. Didden,
F. Dielens, L. Dierickx, M. Dillen,
V. Dua, J. Dupré, J. Eeman, M.
Eyskens, E. Flamant, G. Geens, F.
Ghesquière, J. Geysels, A. Gijs-

brechts-Horckmans, W. Goossens,
L. Goutry, L. Hancké, P. Hostekint,
T. Kelchtermans, J. Laverge, R.
Landuyt, J. Leclercq, J. Lenssens,
A. Leysen, M. Logist, H. Marsoul,
L. Martens, L. Maximus, T.
Merckx-Van Goey, G. Moens, C.
Moors, L. Nelis-Van Liedekerke, H.
Olaerts, M. Olivier, J. Peeters, L.
Peeters, W. Peeters, L. Pierco, E.
Pinoie, K. Pinxten, R. Raes, D. Ra-
moudt, F. Sarens, J. Sauwens, A.
Schellens, E. Schuermans, W.
Seeuws, M. Seghers, J. Sleenckx, J.
Spinnewyn, L. Steenwegen, H. Suy-
kerbuyk, F. Swaelen, G. Swennen,
R. Swinnen, W. Taelman, P. Tant,
J. Timmermans, M. Tyberghien-
Vandenbussche, J. Ulburghs, J. Val-
keniers, J. Vande Lanotte, L. Van
den Brande, F. Vandenbroucke, B.
Vandendriessche, D. Van der Mae-
len, J. Van der Sande, J. Vandeur-
zen, H. Van Dienderen, J. Van Eet-
velt, P. Van Grembergen, J. Van
Hauthem, J. Van Hecke, R. Van
Hooland, M. Van houtte, E. Van-
keirsbilck, G. Vanleenhove, R.
Vanlerberghe, J. Van Looy, D. Van
Mechelen, L. Van Nieuwenhuysen,
K. Van Overmeire, T. Van Parys,
M. Van Peel, R. Van Rompaey, E.
Van Rompuy, H. Van Rompuy, L.
Vanvelthoven, R. Van Wallegem,
H. Van Wambeke, V. Vautmans, F.
Vergote, G. Verhofstadt, I. Ver-
leyen, G. Vermassen, F. Vermeiren,
W. Verreycken, M. Vogels, H.
Weckx, J. Weyts, R. Wierinckx, F.
Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGE- VING

A. Kempinaire, H. Lauwers, J. Ta-
vernier, M. Van der Poorten, E.
Van Vaerenbergh : gezondheidsre-
denen ;

W. Claes : buitenslands ;

M. Colla, E. De Groot, P. Dewael,
H. Schiltz, M. Smet, L. Tobback, L.
Van den Bossche : ambtsverplichtin-
gen ;

W. De Vlieghe, M. Maertens : fa-
milieverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNIS- GEVING

P. Berben, A. Bourgeois, L. Bril, P.
Chevalier, W. Cortois, R. Daems,
J. Decorte, J.-L. Dehaene, R. De
Wulf, J. Gabriels, J. Leduc, C. Lisa-
beth, L. Monset, J. Pede, S. Plat-
teau, L. Standaert, J. Taylor, A.
Van Aperen, F. Van den Eynde, J.-
P. Van Rossem, A. Verlinden, M.
Verwilghen.

BEGROTINGEN

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende ontwer-
pen van decreet werden ingediend :

Voorzitter

- Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
— 14 (1993-1994) – Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
- Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
— 15 (1993-1994) – Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

BEGROTINGSSTUKKEN

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende begrotingsstukken werden ingediend :

- Toelichtingen bij de middelen en de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
— 13-A (1993-1994) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
- Administratieve begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
— 16 (1993-1994) – Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

VOORSTEL VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende voorstel van decreet werd ingediend :

- Voorstel van decreet van de heren M. Didden en J. Vandeurzen houdende oprichting van de

naamloze vennootschap Mijnschade

— 601 (1993-1994) – Nr. 1.

Verwezen naar de commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 37 van het Reglement heeft de heer Geysels bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de voorzitter, namens onze fractie wil ik vragen een bijkomend punt op de agenda te plaatsen.

Op 26 april 1994 heeft onze fractie het stuk 531 ingediend, namelijk een voorstel van resolutie betreffende het bevoegdheidsconflict door de oprichting van plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen.

Gezien het feit dat 1 oktober 1994 de laatste dag is waarop de Vlaamse regering de procedure betreffende dit bevoegdheidsconflict bij het Arbitragehof kan inleiden, vragen wij dit voorstel van resolutie vandaag op de agenda te plaatsen omdat het inderdaad na 1 oktober vijgen na Pasen zouden zijn. Vandaar mijn vraag tot aanvulling van de agenda met het stuk 531, Voorstel van resolutie betreffende het bevoegdheidsconflict door de oprichting van plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen door de federale regering.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

Wij zullen ons straks voor de stemmen over dit voorstel tot aanvulling van de agenda uitspreken.

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE REGERING

Debat

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het debat over de mededeling van de Vlaamse regering betreffende de economische en sociale situatie van Vlaanderen en betreffende de krachtlijnen van de begroting-1995.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, allereerst wil ik de minister-president danken voor de wijze waarop hij gisteren de beleidsverklaring naar voren heeft gebracht.

De VLD-fractie is het op verschillende punten niet eens met de inhoud ervan, maar ik moet toegeven dat de begeleidende documenten, opgemaakt door de administratie, ons in staat stellen een duidelijker beeld te krijgen van wat er al dan niet is gebeurd. Ik geef toe dat deze stijl schril afsteekt tegen de schraalheid van de federale beleidsverklaring van vorige week in de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

U zult ook willen begrijpen dat wij op één dag tijd niet de mogelijkheid hebben gehad om al deze documenten door te nemen. Wij zullen ze dan ook eerder gebruiken voor de bespreking van de begroting. Onze repliek is dan ook eerder gebaseerd op de beleidslijnen zoals u ze zelf hier gisteren tijdens uw toespraak heeft geschetst.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, in uw inleiding bent u gisteren gestart met de bekendmaking van uw nieuwe goedmoedstoestand. U hebt gezegd dat het pessimisme van vorig jaar is omgeslagen in optimisme. Weliswaar voorzichtig optimisme, geen euforie, maar toch optimisme. Welnu, collega's, wij stellen ons de vraag wat er nu eigenlijk op een jaar tijd is veranderd om over te gaan van pessimisme naar optimisme.

Denys

Op het economische vlak is er tijdelijk inderdaad een betere conjunctuur, wat ons gevoel van pessimisme een beetje mag afzwakken. Onze structurele handicaps blijven echter zo torenhoog dat het naar ons gevoelen eerder is aangewezen om uiterst realistisch te blijven in plaats van gematigd optimistisch.

Op het politieke vlak lijkt mij het optimisme van de minister-president nog minder gewettigd als ik zie hoe onduidelijk en onzeker hij blijft over een aantal cruciale dossiers die Vlaanderen al een tijdje beroeren.

Allereerst is er het fameuze dossier van het Mestactieplan. De landbouw- en de milieusector leven al meer dan een jaar met elkaar op voet van oorlog. Het zou goed zijn geweest had de Vlaamse regering nu eindelijk naar aanleiding van de beleidsverklaring een duidelijk standpunt bekendgemaakt. Op het terrein zelf tast de onzekerheid op een ongelooflijke wijze de motivatie van onze landbouwers aan.

Er is evenzeer onzekerheid inzake de media-evolutie. Iedereen weet dat er aanvragen werden of kunnen worden ingediend van buitenlandse commerciële zenders. Welnu, ook op dit vlak heeft de Vlaamse regering gisteren op geen enkele wijze duidelijkheid gecreëerd.

Zij heeft bijvoorbeeld niet gezegd wat haar houding is ten opzichte van de komst van VT4. Ook hier kregen we dus geen enkel antwoord.

Hetzelfde geldt voor het Structuurplan. De campagnes voor de gemeenteraadsverkiezingen zijn volop aan de gang. In alle programma's doen de partijen op gemeentelijk vlak zware uitspraken over de ruimtelijke ordening van hun grondgebied. Welnu, zij hadden verwacht dat de minister-president zou hebben gezegd hoever het met dit Structuurplan staat en op welke wijze de gemeenten inspraak bij de opmaak van dit Structuurplan zullen krijgen.

Zullen de gemeenten er pas nadien bijkomen om de punten en de komma's te wijzigen of zullen zij voorafgaandelijk inspraak krijgen? Dit zijn zaken die vandaag concreet bij de mensen leven.

Een ander belangrijk punt betreft de discussie over de transfers in de sociale zekerheid. Twee jaar geleden werd aangekondigd dat eerst op de resultaten van een studie zou worden gewacht en dat daarna door de Vlaamse regering een duidelijk standpunt zou worden ingenomen. Hierover werd gisteren, tijdens uw uiteenzetting, evenmin uitleg gegeven.

Collega's, het is duidelijk dat de grote reden voor het ontbreken van een regeringsstandpunt inzake deze cruciale dossiers vooral, eigenlijk bijna uitsluitend, te maken heeft met de grote verdeeldheid tussen de regeringspartners over deze dossiers.

In de eerste plaats is er - en dat weten we allemaal - het kat en muisspel tussen de CVP-fractie en minister De Batselier over het Mestactieplan. Er is het meningsverschil tussen minister Kelchtermans en de SP over de Groene Hoofdstructuur en het Structuurplan.

De CVP en de SP hebben totaal verschillende ideeën over onder meer de komst van VT4. Dat hebben wij tijdens het mediadebat kunnen vaststellen. Dat is natuurlijk niet te verwonderen als men weet dat daarover in de CVP zelf onenigheid bestaat. *(Onderbreking door de heer W. Seeuws)*

Dat zeg ik niet. Het is niet onze beleidsverklaring waarover we vandaag spreken, collega Seeuws. Wij spreken hier over de beleidsverklaring van de Vlaamse regering. We zeggen onze mening. Wij zeggen wat wij goed en wat wij slecht vinden.

Collega Seeuws, u weet bovendien zeer goed dat er daarnaast de bijna wekelijkse, platte, banale marktruzies zijn tussen de Limburgse excellenties Sauwens en Kelchtermans.

Dit alles toont aan dat de Vlaamse regering niet eensgezind, maar eigenlijk zeer verdeeld is en er dus niet meer toe te komt om echt te regeren.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik weet niet of het die verdeeldheid is, tussen CVP en SP, die aan de basis ligt van uw voorstel om het probleem van de transfers in de sociale zekerheid en de verdere afwerking van de staatsvorming door te verwijzen naar een parlementair overleg waar alle fracties bij betrokken zijn.

In ieder geval is het antwoord van de VLD op uw uitnodiging positief. Wij verbinden daaraan echter een voorwaarde met name dat we de zekerheid zouden krijgen, dat naast de eventuele herziening of de federalisering van de sociale zekerheid, ook de herziening van de financieringswetten op de dagorde staat met de uitdrukkelijke eis voor eigen autonomie inzake fiscaliteit. Die eigen fiscale autonomie moet uiteraard worden gekoppeld aan een eerlijke, verhoudingsgewijze verdeling van de bestaande schuld.

In deze context is de VLD vragende partij om in de Vlaamse Raad te zoeken naar een consensus om een gesprek aan te gaan met het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschap voor een verdere voltooiing van de staatsvorming.

Mijnheer de minister-president, we hebben begrepen dat u een echte dialoog van gemeenschap tot gemeenschap wenst. Deze dialoog moet starten vanuit en geleid worden door de deelraden.

Wij vinden dit een goede aanpak en geven u daarvoor onze volledige steun.

Mijnheer de voorzitter, daarnaast stellen we vast dat in het algemeen de gevoelige dossiers zoveel irritatie bij de regeringspartners losmaken - ik heb het reeds gezegd - waardoor niet meer wordt beslist. Ik meen dan

Denys

ook dat de ingediende begroting 1995 eigenlijk een overgangsbegroting is.

De Vlaamse regering gaat er prat op dat zij binnen de norm blijft van de Hoge Raad van Financiën. Welnu, het zou er nog aan ontbreken dat zij de norm niet respecteert, te meer wanneer men vaststelt dat de middelen met 6,05 percent — reëel is dat 3,55 percent — zijn gestegen.

De bewering van de regering als zou zij binnen de norm blijven door een streng orthodox uitgavenbeleid te voeren, is niet juist. Overigens merk ik op dat de minister van Begroting en Financiën wel grote verklaringen in de pers aflegt, maar het niet nodig of nuttig acht aanwezig te zijn in het parlement waar naar aanleiding van de Septemhernota van de regering, zoals overeengekomen, ook opmerkingen over de begroting mochten worden geformuleerd. Wij willen onze kritiek uiten, maar de bevoegde minister is niet aanwezig.

De voorzitter : De heer Beysen heeft het woord voor een onderbreking.

De heer E. Beysen : Mijnheer de voorzitter, ik meen dat de opmerking van mijn fractievoorzitter zeer terecht is. Het is ontoelaatbaar dat de minister van Financiën en Begroting hier niet aanwezig is op het ogenblik dat de begroting besproken wordt.

Ik stel voor dat u mevrouw Demeester opvordert en de vergadering schorst totdat zij ons het genoegen kan doen in ons midden aanwezig te zijn.

Indien wij de Vlaamse Raad au sérieux willen nemen, dan moet de minister van Financiën en Begroting het debat van in het begin bijwonen. Zo niet, wordt het hier tot een vau-deville.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, collega Beysen heeft een vraag gesteld. Heeft het zin dat wij hier een discussie voeren wanneer de minister van Financiën en Begroting niet aanwezig is ? Zal u haar opvorderen ? Die vraag verdient een antwoord.

De voorzitter : Ik zal de minister erover inlichten dat de bespreking begonnen is.

Ik laat u wel opmerken dat de minister-president en de minister van Cultuur als vertegenwoordigers van de Vlaamse regering hier optreden.

De heer A. Denys : Deze handelwijze slaat alles.

In ieder geval hoop ik, mijnheer de voorzitter, dat u uw verantwoordelijkheid op u zal nemen en de minister op de hoogte zal brengen van onze misnoegdheid.

De voorzitter : Mijnheer Denys, de minister is reeds hier in het huis. *(Minister W. Demeester-De Meyer komt het halfroond binnen.)*

De heer A. Denys : Mevrouw de minister, ik zei daarnet dat ik u op de radio heb horen pochen op het feit dat u een orthodox begrotingsbeleid zou hebben gevoerd omdat u erin geslaagd bent om binnen de norm van de Hoge Raad van Financiën te blijven. Welnu, ik herhaal : het zou er nog aan ontbreken dat u de norm zou hebben overschreden wanneer de middelen ingeschreven op uw begroting met 6,05 percent of 3,55 percent reëel zijn gegroeid. Geen enkel bestuursniveau zag zijn inkomsten zo toenemen. Dat u in die omstandigheden niet binnen de norm zou blijven, zou een ontsporing zijn die geen naam kent.

Mijnheer de minister-president, het uitgavenpatroon zegt ons of een regering een orthodox en zuinig begrotingsbeleid voert. Ik stel vast — u hebt dat zelf toegegeven — dat de uitgaven in de welzijnssector met 6,7 tot 21 percent zijn toegenomen. Wij hebben uitgerekend dat de groei van

de uitgaven na correctie dus ook rekening houdend met de debudgettering — ten minste 2 percent hoger is dan de groei van de primaire uitgaven van de federale regering.

Op het vlak van het opmaken van de eigen begroting zitten de Vlaamse regeerders in de meest comfortabele positie. Door de financieringswet van 1989 kreeg Vlaanderen bonussen omdat het uitgavenpatroon van de Franstaligen als basis werd genomen. Via het Sint-Michielsakkoord leverde de vraag van de Franstaligen naar een betere financiering van hun onderwijs compensaties op voor Vlaanderen. Ook het invoeren van de gezondheidsindex leverde winst op voor Vlaanderen.

Mijnheer de minister-president, het is eigenlijk onverantwoord dat u naast al deze bonussen de Vlaamse belastingen verhoogde via de onroerende voorheffing en de milieuheffing. Dit geldt in elk geval voor de milieuheffing, de roerende voorheffing was.. .

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Denys, voor de duidelijkheid van het debat wil ik even opmerken dat dit een verspreking van u is.

De heer A. Denys : U heeft gemeend dit te moeten doen. Ik vind het al erg hieraan te moeten denken.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Denys, ik mag er niet aan denken dat u en uw collega's 'alles zouden hebben uitgevoerd wat u ooit meende te moeten doen.

De heer A. Denys : Ik corrigeer mijzelf, maar het blijft een feit dat de milieuheffingen in deze periode sterk gestegen zijn. Voor ons zijn dit 'ook belastingen. Vlaanderen is dus geen betere leerling dan de andere besturen. Vlaanderen vertrekt met een voorsprong, dank zij de financieringswetten. Die voorsprong werd niet gebruikt om een zuinig uitgavenbeleid te voeren en het tekort van 30 miljard frank af te bouwen. Het is dan ook correcter om te stel-

Denys

len dat het respecteren van de norm van de Hoge Raad bewijst dat er geen ontsporing is maar dat dit op zich zeker geen verdienste is die wijst op een zuinig en orthodox uitgavenbeleid.

Collega's, wij vinden het erg dat de grote groei van de uitgaven in Vlaanderen niet inspeelt op de twee fundamentele problemen die onze welvaart bedreigen, namelijk de aantasting van het economisch weefsel en de te hoge arbeidskosten die de tewerkstelling vernietigt. De cijfers bewijzen nochtans dat dit noodzakelijk is. In een jaar zijn er opnieuw 12.000 werklozen bijgekomen. Er zijn nu meer dan 238.000 volledig uitkeringsgerechtigde werklozen in Vlaanderen. Deze situatie tikt als een tijdbom onder de Vlaamse welvaart.

De Vlaamse regering gaat er prat op dat er een enorme verschuiving is ontstaan naar de departementen die ressorteren onder het begrip welzijn. Ik ken persoonlijk de financieringsmechanismen die in deze sector worden toegepast niet erg goed. Het verwondert mij echter dat de mensen die in deze sector werken ondanks de enorme uitgavenstijging nog steeds ontevreden zijn. Ik ken vele opvoeders en verplegers. Het zijn geen onredelijke mensen die nooit tevreden zijn, zij bewijzen hun frustraties met overtuigende argumenten. Zij voelen zich nog steeds onheus behandeld. Ik heb dan ook de indruk dat de groei van de middelen in deze sector niet steeds op de juiste plaats terechtkomt en dat hij eerder wordt gebruikt om de verspillende verzuiling in de hand te werken dan om de mensen die er werken rechtmatig te verlonen.

Los van deze discussie vergeet men blijkbaar dat de inspanningen voor welzijn alleen kunnen worden volgehouden als onze welvaart gehandhaafd blijft. Onze welvaart is gebaseerd op een gezond economisch weefsel en een hoge activiteitsgraad van arbeidskrachten.

Inzake marktaandeelen en delocalisatie luidt in Vlaanderen de alarmklok. Hoewel het correct is dat de conjunctuur stijgt, verliest onze Vlaamse economie echter marktaandeelen. De evolutie van 1987 tot 1994 toont dit aan. In de veronderstelling dat in 1987 de index gelijk is aan 100 verliezen de 7 belangrijkste handelspartners van 99,8 tot 93,9 of 5,9 punten. Onze economie verliest echter van 98,2 tot 88,2 of 10 punten. In vergelijking met haar 7 belangrijkste handelspartners verliest de Vlaamse economie bijna dubbel zoveel marktaandeelen. Dit verlies heeft niet alleen te maken met de hoogte van de arbeidskosten maar ook met een aantal factoren waar de Vlaamse regering wel kan op inspelen zoals het gebrek aan industrieterreinen, de hogere milieueffingen, de verwarrende milieuregeling en de verstikkende complexe regelgeving.

De VLD ergert zich omdat de Vlaamse regering geen enkele maatregel neemt om deze structurele handicaps uit de weg te ruimen. Om de tewerkstelling in de privésector op te krikken, verwacht de regering alle heil van de conjunctuurheropleving. Van de aanbevelingen van de tewerkstellingsconferentie voert zij enkel die maatregelen uit die leiden tot overheidstewerkstelling of herverdeling van de arbeid. De Vlaamse regering werkt aan een Jeugdwerkgarantieplan en aan premies voor arbeidsherverdeling. Soms drijft zij haar plannen tot in het absurde. De subsidiëring van een wiewerploeg is daarvan een schoolvoorbeeld. De economische stimulansen van de tewerkstellingsconferentie blijven evenwel achterwege. De VLD vraagt dat de regering hiervan snel werk zou maken.

De structurele handicaps zijn zo groot dat de delocalisatie naar Wallonië en Noord-Frankrijk voortdurend toeneemt. Het verontrust de VLD dat het bedrijfsleven toegeeft dat de rendabiliteit, de geactualiseerde winst na belasting/investering, in Vlaanderen 1,87 bedraagt te-

genover 2,12 in Wallonië en 2,47 in Noord-Frankrijk. Dit zijn onthutsende cijfers ! Het verschil in rendabiliteit wordt niet zozeer veroorzaakt door een hogere arbeidskosten maar wel door de interregionale verschillen.

Mijnheer de minister-president, uw regio staat voor een zware verantwoordelijkheid. De VLD stelt echter vast dat uw regering niets doet. Ik geef graag toe dat private tewerkstelling een zaak van de bedrijven is. De overheid moet er echter voor zorgen dat de bedrijven in Vlaanderen tegen dezelfde voorwaarden kunnen ondernemen als in Wallonië en Noord-Frankrijk. Op het ogenblik dat Vlaanderen geconfronteerd wordt met een recordaantal werklozen dat jaarlijks nog toeneemt met meer dan 10.000, rept de Vlaamse regering in haar beleidsverklaring met geen woord over mogelijke oplossingen voor de delocalisatie. Iedereen weet dat het over duizenden werkplaatsen in de privésector gaat !

Mijnheer de voorzitter, collega's, een regering die erin slaagt over dergelijk belangrijk onderwerp te zwijgen verdient niet het vertrouwen van het Vlaamse parlement.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte ministers en collega's, toen de Vlaamse Raad 30 maanden geleden zijn vertrouwen aan de Vlaamse regering schonk, was het scepticisme niet van de lucht. Het was een "regering van de verliezers", zei de heer Denys toen over de meerderheidscoalitie, en ze zou bovendien tegen de wil van de Vlaamse bevolking in aan de macht zijn gekomen. Hij besloot met de volgende uitspraak : "Eigenlijk hebt u geen meerderheid meer in de Vlaamse Raad. U zou beter opstappen." Op dat moment heerste er een uitgesproken anti-politieke sfeer en beleefden we boven-

Van Rompuy

dien de zwaarste economische recessie van na de Tweede Wereldoorlog.

Na 30 maanden is het tij nu aan het keren. De Europese verkiezingen wezen uit dat hier nog altijd een regering zetelt die een meerderheid van de Vlaamse bevolking vertegenwoordigt. De economie herleeft en de Vlaamse regering heeft, volgens de cijfers van een recent gepubliceerde tussentijdse balans, 80 procent van het regeerakkoord verwezenlijkt. Er is enorm veel werk geleverd en er zijn nieuwe accenten gelegd op economisch vlak : de afbouw van de investeringssteun, meer middelen voor omgevingsfactoren en infrastructuur, een nieuw decreet op het economisch overheidsinitiatief of de economische ordening in Vlaanderen. Inzake het sociaal beleid werden eveneens de klemtonen verlegd : aanmoediging van het **deeltijds** werken, bestrijding van de langdurige werkloosheid, enzovoort. De beleidsstrategie voor ruimtelijke ordening werd herzien : het minidecreet, de afschaffing van de opvolregel en de aanzet tot het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Milieudecreten zagen het licht, het Afvalstoffenplan vond ingang en ook wat het waterbeleid betreft, gooide men het over een andere boeg. De sociale huisvesting — 10.000 woningen in aanbouw — kreeg de aandacht die ze verdiende en er werd een nieuw premiestelsel ingevoerd. Meer middelen — 16 procent stijging in drie jaar — werden uitgetrokken ten gunste van het aangepaste **cultuur**beleid. Er kwamen nieuwe decreten op de podiumkunsten, het lokaal jeugdwerk, infrastructuur, enzovoort. In de onderwijssector onderging het HOBU een grondige hervorming, wat ook het geval was met de administratie. De welzijnssector zag zijn werkmiddelen spectaculair stijgen met zowat 50 procent en de Vlaamse regering liet zich ook internationaal opmerken. Dit alles, gekoppeld aan een gezond financieel beheer, leidt ons tot de conclusie **dat**

de voorbije 30 maanden een positief resultaat hebben opgeleverd

Mijnheer Denys, waar blijft uw alternatief ? Op 17 december 1993 bevestigde u voor de Vlaamse Raad dat u een andere mogelijkheid zag, maar dat er nog technische belemmeringen moesten worden weggewerkt. U beloofde binnen drie maanden het VLD-alternatief, het Vlaamse convergentieprogramma, voor te leggen. Daarmee zou u op vijf jaar tijd 50 miljard frank kunnen besparen zonder ook maar iemand te raken. Nu, tien maanden later wachten we nog altijd en ik zie echt niet in hoe u de vooropgestelde besparing kunt waarmaken of hoe u de uitgaven met tien percent kunt verminderen zonder slachtoffers te maken. Aangezien het alternatief er nog niet is, moet deze regering dan maar haar mandaat behouden, nietwaar ?

De meerjarenplanning van de huidige regering werpt nu vruchten af : we halen niet alleen de Maastrichtnorm, maar blijven er zelfs lichtjes onder. Aan de debudgettering werd paal en perk gesteld en er zijn bonussen van het Sint-Michielsakkoord. Bovendien is er ook nog de gezondheidsindex, maar in dit verband heeft de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen berekend dat een groot gedeelte voor schuldafbouw is gepland. Indien deze gelden zouden worden opgesoupeerd, dan zal de schuld in 1996 30 miljard frank hoger liggen. Er is dus 30 miljard frank - een niet-onbelangrijk bedrag op een begroting van 500 miljard frank - uitgetrokken voor schuldafbouw. Dit gebeurt overigens zonder een verhoging van de belastingen, als we even geen rekening houden met de milieuheffing. Die is in de sectoren waar ze wordt toegepast, gewoon verantwoord.

Niemand zal betwisten dat Vlaanderen het gemakkelijker heeft dan de andere beleidsniveaus. Enerzijds beschikken wij over een reële beleidsruimte en de rentelast bedraagt slechts 5 procent van de begroting, tegenover 40 procent voor de federa-

le begroting. Anderzijds zijn er echter ook sterke maatschappelijke behoeften waarin de Vlaamse regering moet voorzien, ik denk hierbij onder meer aan de welzijnssector. Rekening houdend met de loonkosten en de engagementen, bijvoorbeeld inzake de service-flats, zullen de uitgaven in deze sector twee tot drie maal sneller stijgen dan de algemene uitgaven. Ik denk hierbij eveneens aan het infrastructuurplan van minister Kelchtermans en aan de sectoren milieu, onderwijs en cultuur. Rekening houdend met deze uitdagingen was het opstellen van deze begroting dus niet zo eenvoudig.

Het verheugt mij dat de minister tijdens de komende jaren een einde zal maken aan de Babelse spraakverwarring rond de begrotingsnormen van de Hoge Raad voor Financiën, de SERV enzovoort, zodat de begroting tegen einde 1996 waarschijnlijk opnieuw een leesbaar geheel zal zijn, wat nu zeker niet het geval is.

De federale regering heeft gepoogd de Vlaamse regering te culpabiliseren, maar ons tekort van 30 miljard bedraagt slechts 0,4 procent van het Belgische BNP, dit terwijl het tekort van de federale overheid 5,2 procent van het BNP bedraagt. De Vlaamse Gemeenschap kan dus onmogelijk verantwoordelijk worden gesteld voor de ontsporing van de nationale publieke financiën. Ik meen dan ook dat er elders inspanningen moeten worden gedaan, onder meer in de sociale zekerheid en tevens bij het Brusselse Gewest en de Franse Gemeenschap. In dit verband ben ik het eens met de minister-president.

De economische toestand verbetert. Er is geen reden tot euforie, maar men voorziet in een stijging van de economische groei van 2,3 procent in 1994 en 3 procent in 1995. De heer Geysels beweert dat groei geen werk creëert. Op het einde van de jaren tachtig werden er evenwel 170.000 arbeidsplaatsen gecreëerd door de hogere economische groei. Volgens het standpunt van de Kredietbank

Van Rompuy

de groei nu opnieuw arbeidsintensiever worden, aangezien hij hoofdzakelijk in de dienstensector wordt gecreëerd. Volgens de berekeningen van het Planbureau is er vanaf 1,6 percent groei, bij elke bijkomende stijging van 1 percent een stijging van de werkgelegenheid met 0,7 percent te noteren. Economische groei creëert dus wel degelijk werkgelegenheid.

Uit een studie van het Planbureau is gebleken dat er in de jaren tachtig twee polen van arbeidsschepping waren, met name de KMO's en de promotie van de deeltijdse arbeid. In het kader van de discussie over de vierdagenweek, de arbeidsverkortingen dienen wij hiermee rekening te houden.

De Vlaamse regering heeft weinig instrumenten om een economisch beleid te voeren. Gisteravond bestudeerde ik nogmaals het rapport van het VEV, Op Zoek Naar Groei, een Strategisch plan voor Vlaanderen. Dit boek handelt voor 98 percent over de sociale zekerheid, de fiscaliteit en de arbeidsreglementering en slechts in de marge wordt er iets vermeld over de materies waarvoor Vlaanderen bevoegd is, met name de infrastructuur, het wetenschappelijk onderzoek en het onderwijs.

De middelen in Vlaanderen zijn beperkt. Dat moeten wij durven beseffen wanneer wij spreken over de economische groei en de werkgelegenheid. Er zijn de tewerkstellingsmaatregelen die momenteel succes kennen zoals het jongerenbanenplan en het plus-1 plan. Mijnheer Denys, alhoewel er een substantiële verlaging van de arbeidskosten is, heeft de federale regering de lasten met 48 miljard frank verlaagd. Het is dus niet juist dat er op dat vlak niets gebeurt. De beperkte middelen moeten intelligent worden aangewend. Daarom vinden wij het positief wat de Vlaamse regering doet in verband met het premiestelsel voor deeltijdse arbeid en voor loopbaanonderbreking. Wij treden de heer

Cortebecq bij waar hij zegt dat men niet te veel moet gebonden zijn aan de 150 bedrijfsplannen maar dat er buiten de vastgelegde grenzen moet kunnen worden gewerkt.

Ik las deze week een artikel over de wanhoop van de Franse jongeren. In Frankrijk blijft de jeugdwerkloosheid stijgen. In Vlaanderen daalde deze in de eerste maanden van 1994 met 3.000 eenheden ten opzichte van een stijging met 14.000 in dezelfde periode in 1993. Een beleid gericht op economische groei, op de dynamiek van ons bedrijfsleven en gekoppeld aan de herverdeling van de arbeid, vooral ingevolge deeltijds werk, biedt mogelijkheden om de werkgelegenheid te bevorderen en een perspectief te geven aan de jonge generatie.

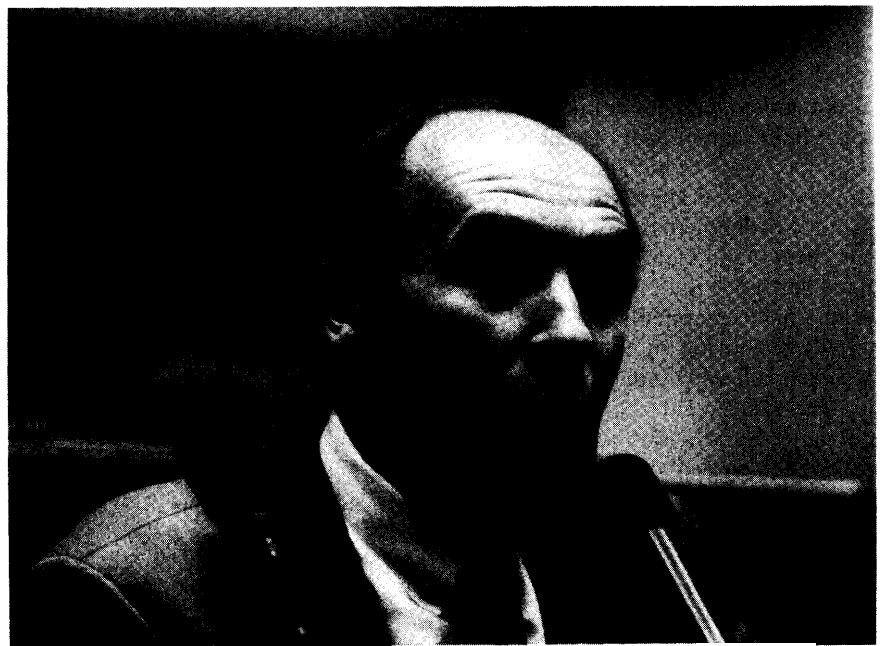
Ik heb gezegd dat er 80 percent van het regeerakkoord werd uitgevoerd. Onze fractie dringt er op aan werk te maken van de resterende 20 percent.

Dan is er het hoofdstuk over de decentralisatie en de problematiek van de grootsteden. Een beter bestuur voor de burger is te beperkt gerealiseerd. Vele acties en beslissingen zijn op zich wel goed maar zijn niet zichtbaar voor de bevolking. Het gevoerde beleid wordt door die bevolking te veel aangevoeld als te regulerend. De neiging om alles te willen reglementeren en de wil om reglementen vaak te wijzigen, is een slecht watermerk van de Vlaamse overheid. Er is te veel betutteling, te veel centralisme en te veel bureaucratie. (*Applaus*)

Wij dringen er op aan dat van deze punten werk wordt gemaakt.

Onze fractie vraagt de aandacht voor nog een aantal andere sectoren. Ik heb het daarnet al gezegd, nooit steeg in de welzijnssector het budget zo snel en nooit was er zo veel protest.

Ik heb twee opmerkingen.

Van VLD-fractievoorzitter André Denys kreeg de Septemhernota van de Vlaamse regering een onvoldoende

Van Rompuy

Collega Valkeniers, de behoeften in de welzijnssector zijn zeer groot maar niet oneindig. Moeten wij, wanneer wij spreken over de federalisering van de welzijnssector, niet meer de weg opgaan van zelfredzaamheid en eigen verantwoordelijkheid? Wij doen een oproep tot dialoog tussen alle betrokken partijen. Het kan immers niet dat in die sector waar grote inspanningen worden geleverd en die een stijging vertoont met 50 procent op drie jaar tijd, zulk een groot ongenoegen heerst. De dialoog moet worden hersteld. Wij doen een oproep tot iedereen om op dat vlak zijn verantwoordelijkheid te nemen. Het doet pijn, mijnheer Denys, dat, terwijl er zulke inspanningen worden gedaan die u als VLD nooit zou doen, er op dat terrein zoveel ongenoegen heerst.

De rustpauze die in het onderwijs is ingevoerd is een goede zaak. De discussie over het HOBU heeft geleerd dat schaalvergroting niet noodzakelijk moet leiden tot een discussie over besparingen op zich, maar dat er nieuwe ideeën en structuren naar voren kunnen komen die model kunnen staan voor de hervorming van andere sectoren in het onderwijs.

Inzake milieu en ruimtelijke ordening is het moment daar om een aantal knopen door te hakken. Er moeten impasses worden doorbroken en keuzen worden gemaakt. Geen keuzen echter in het kader van een ideologie, van polarisatie. Er moet een breed maatschappelijk draagvlak zijn zowel voor de ruimtelijke ordening waar rekening moet worden gehouden met rechtszekerheid, als voor het Mestactieplan waarvan wij zeggen dat er een evenwicht moet zijn tussen economie en ecologie.

Men kan enerzijds niet begaan zijn met het behoud van de werkgelegenheid en anderzijds door het MAP 20.000 arbeidsplaatsen verloren laten gaan. Wij moeten streven naar een evenwicht tussen economie en ecologie.

In verband met de staatsvorming kan ik u zeggen dat mijn fractie het standpunt onderschrijft dat werd genegotieerd tussen de Vlaamse regering, de fractieleiders en de partijvoorzitters en dat is weergegeven in Vlaanderen 2002.

Daarin staat namelijk dat de uitvoering van het Sint-Michielsakkoord een belangrijke stap is naar meer autonomie en dat de nieuwe instellingen moeten worden uitgebouwd tot sterke, moderne en efficiënte organen. De staatsvorming is een dynamisch proces en de politieke discussie over de verdere regionalisering van de sociale zekerheid, het sociaal-economisch beleid, het wetenschaps- en vervoersbeleid moet in alle vrijheid en op alle niveaus kunnen worden gevoerd. Wij hebben dus geen enkel probleem met de oproep die de minister-president hieromtrent heeft gedaan.

Men kan geen datum plakken op de nieuwe stappen in de staatsvorming. De staatsvorming heeft altijd een eigen dynamiek gehad en een eigen leven geleid. Er bestaan daarvoor geen toverformules.

De voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Mijnheer Van Rompuy, ik meen dat wij in onze maatschappij moeten uitgaan van grote maatschappelijke visies. Wij weten dat er in onze wereld — die ontegensprekelijk elke dag kleiner wordt — niet minder dan 8.000 talen bestaan. Er zijn dus 8.000 mensengroepen die aanspraak zouden kunnen maken op staatsvorming. Gaan de christen-democraten ervan uit dat al deze 8.000 potentiële volksgemeenschappen recht hebben op een eigen sociale zekerheid, die ze autonoom beheren, zonder zich iets aan te trekken van de rest van de wereld?

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer Dierickx, ons standpunt over de sociale zekerheid bevat ook een solidariteit tussen de verschillende gemeenschappen. Dit standpunt is ver-

woord in Vlaanderen 2002. Daarin staat dat er in het kader van een Economische en Monetaire Unie een doorzichtige en omkeerbare solidariteit tussen personen en gemeenschappen op federaal en Europees niveau steeds noodzakelijk zal zijn. De christen-democraten hebben op dat vlak van niemand lessen te ontvangen.

Het staatkundig debat is in België zeker niet afgesloten. Ik citeer onze voorzitter, de heer Johan Van Hecke : Gezien de complexe materies die zich nu aandienen, moet men in Vlaanderen grondig nadenken over deze kwesties : geen overhaasting en over de partijgrenzen heen moet worden gewerkt aan een nieuw Vlaams meerpunten- en meerjarenprogramma. Einde citaat. Onze fractie ziet daar een belangrijke taak voor de nieuw verkozen Vlaamse Raad. Het kan niet zo zijn — maar waarschijnlijk heeft de minister-president dat niet zo bedoeld — dat het de partijen zouden zijn die gaan onderhandelen met de regering. De nieuw verkozen Vlaamse Raad moet kunnen meewerken aan de verdere uitdieping van de staatsvorming en aan een grotere Vlaamse autonomie.

De voorzitter : De heer Valkeniers heeft het woord.

De heer J. Valkeniers : Mijnheer Van Rompuy, u moet toch bekennen dat het voor het publiek moeilijk is om het christen-democratisch standpunt te begrijpen. Zegt de heer Van Hecke hetzelfde als de heer Van den Brande?

De heer E. Van Rompuy : Voor mij is dat precies hetzelfde.

De heer J. Valkeniers : De Vlaamse regering heeft een studie laten maken. Het resultaat is nu gekend. De Volksunie heeft altijd gezegd dat zij bij de bekendmaking door de Vlaamse regering van dit plan onmiddellijk zou eisen dat er een plan zou worden opgemaakt of dat zij uit de regering zou stappen.

Valkeniers

Mijn vragen zijn de volgende. Gaat uw partij akkoord met dit standpunt en zal de Vlaamse regering onmiddellijk concrete plannen uitwerken nu de studie bekend is ? De rest is in feite woordenkramerie. U zegt vandaag dit, de heer Van Hecke zegt morgen dat en overmorgen zegt minister-president Van den Brande weer iets anders. Voor het publiek is dit heel verwarrend.

Wat is dus het standpunt van uw partij en van de Vlaamse regering inzake de sociale zekerheid ?

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft opnieuw het woord.

De heer E. Van Rompuy : Ik op mijn beurt zou dan wel eens het standpunt willen kennen van de heer De Croo en mevrouw Neyts over de sociale zekerheid. (*Applaus bij verschillende Zeden*) Daarover gaat het echter niet.

De Vlaamse regering heeft een aantal professoren om een studie gevraagd. Wij zijn niet zo gelukkig met de manier waarop de pers deze studie heeft besproken. De verschillende auteurs geven namelijk een andere interpretatie.

De pers beschikt misschien wel over die studie maar ik vraag me af of de leden van deze Raad ze al in handen heeft. Laten we die studie eerst grondig doornemen en nagaan wat het standpunt is van de Vlaamse regering. Laten we pas dan een standpunt innemen als leden van de Vlaamse Raad.

Men mag echter niet vergeten dat we nog steeds een dubbelmandaat hebben. In het nationaal parlement moeten namelijk in dat verband ook een aantal maatregelen worden genomen.

Volgens ons mag het Sint-Michielsakkoord niet het eindpunt zijn van de discussie over de staatshervorming. Dat akkoord moet wel worden uitgevoerd maar we zijn van oordeel

dat de nieuw verkozen Vlaamse Raad moet worden betrokken bij het gestalte geven van de staatshervorming.

Onze fractie steunt de Vlaamse regering die positief werk levert. We hopen echter dat ze de 20 percent van het regeerakkoord dat nog niet gerealiseerd is, nog zal kunnen uitvoeren.

Mijnheer Denys, wat uw alternatief betreft, in december 1993 was u technisch nog niet klaar, en dus in feite technisch impotent. Wij blijven nog op onze honger. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer F. Dewinter (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, de minister-president had het gisteren in zijn rede uitgebreid over de herstellende economie. Niemand zal ontkennen dat de conjunctuurbarometer opnieuw positief uitslaat. Men moet echter erkennen dat dit niet de verdienste is van de regering maar wel van het bedrijfsleven, de ondernemingen en de handel in het algemeen.

De herstellende economie plaatst ons opnieuw in de situatie van einde jaren tachtig. Ook toen waren er opnieuw welvaart, een dalende werkloosheid, een stijgend consumptiecijfer en een positieve handelsbalans.

Economen waren van mening dat de overheden toen op die gelukkige tendensen hadden moeten inspelen door hun begrotingstekorten drastisch in te dijken, door hun sociale zekerheid opnieuw in evenwicht te brengen en door infrastructurele maatregelen te nemen die de economie nog verder zouden hebben kunnen aanzwengelen. Kortom, ze hadden maatregelen moeten nemen die gelijke tred hielden met de dynamiek van een hoogconjunctuur.

We hebben echter moeten vaststellen dat zowel de nationale regering als onze deelregering weinig of geen

inspanningen in die zin hebben gedaan. Integendeel, de hoogconjunctuur werd zelfs het handige alibi waarachter een politiek van potverteren en een sinterklaaspolitiek konden worden verstopt.

De overheden hebben de les nu blijkbaar nog altijd niet geleerd. De minister-president pakt uit met een aantal inspanningen die ertoe bijdragen dat de fameuze Maastrichtnorm zou worden bereikt. Op zich zou dat uiteraard niet slecht zijn, was het niet dat er in feite niets verandert.

Wij mogen uiteraard niet pessimistisch worden maar het verleden, en vooral het recente verleden, heeft ons geleerd dat men inspanningen moet doen op tijdstippen dat het kan.

Het moet dus vandaag gebeuren, nu de conjunctuur herleeft. Het is dan ook jammer dat de regering ons een begroting met een tekort van meer dan 30 miljard frank voorschotelt. Het is jammer dat de regering ons een begroting voorlegt die te weinig inspanningen bevat voor de groeipolen van onze economie zoals de KMO's en onze havens die amper worden vermeld. Erger nog is dat de minister-president aankondigt dat hij de milieuheffingen zal verhogen, dat hij werk wil maken van de regelgeving inzake milieu en ruimtelijke ordening, al dan niet in uitvoering van allerlei eurocratische richtlijnen. Na het Mestactieplan, de Groene Hoofdstructuur en de bodemsaneringsdecreten kunnen we al vermoeden wat dat betekent. Deze maatregelen gesneden op maat van de milieulobby's liggen nog vers in het geheugen. We weten nu wat soortgelijke maatregelen kunnen betekenen voor de werkgelegenheid en de economie in het algemeen : een verstikking van de dynamiek van het Vlaamse bedrijfsleven en de KMO's. Zoals met het fameuze Mestactieplan dreigen er weer duizenden jobs op de tocht te komen staan.

Mijnheer de minister-president, u moet er niet op rekenen dat wij u

Dewinter

op de ingeslagen weg zullen volgen. U pleit weliswaar voor een evenwicht tussen economische, sociale en ecologische belangen. In de praktijk blijken dat slechts woorden te zijn. Dat hebben wij, de boeren, het bedrijfsleven al eerder kunnen onder vinden met uw vroegere regelgevingen en plannen allerhande al dan niet teruggefloten, al dan niet leidende tot homerische ruzies binnen uw eigen meerderheid.

Het voorgaande mag u duidelijk maken dat ook deze regering faalt bij het inspelen op de kansen die een hernemende economie biedt. In de plaats van te kiezen voor een begroting in evenwicht en zelfs voor reserves voor komende magere jaren blijft deze regering potverteren en zult u uw opvolgers ongetwijfeld opzadelen met een groeiende schuldenberg. In de plaats van de bedrijven en het bedrijfsleven voldoende ademruimte te geven om ten volle van het herstel te kunnen genieten, doet deze regering juist het omgekeerde door het uitvaardigen van verstikkende normen en regels.

Mijnheer de minister-president, u hebt in uw toespraak gealludeerd op een inspanning van 14 miljard frank die het land in staat moet stellen de Maastrichtnorm te halen. Deze inspanning is puur Vlaams. Op zich is zij verdienstelijk. Maar zij maakt ook duidelijk dat België een land is met twee, sinds de jongste staatshervorming, zelfs met drie snelheden. Het is een feit dat in Vlaanderen nog niet voldoende bespaard wordt, maar dat in Brussel en in Wallonië de schulden worden opgestapeld. De meeste logische conclusie daaruit is dat wij onze eigen weg moeten durven gaan.

Mijnheer de minister-president, u hebt vorig jaar gezegd dat voor u het Sint-Michielsakkoord geen eindpunt kan zijn. U hebt voor die uitspraak een flinke uitbrander gekregen van de man in Laken. Dit jaar hebt u eveneens een aantal duidelijke

standpunten inzake de staatsstructuur naar voren geschoven. Het verheugt ons bijzonder dat u als minister-president van Vlaanderen duidelijk begrepen hebt dat federalisme een bindmiddel, een cement is voor de unitaire Belgische staat en dat de belangen van Vlaanderen niet gediend zijn met het huidige federalisme. U hebt gelijk. Dit federalisme past perfect in de strategie van het Franstalige unitaire België dat het federalisme gebruikt en misbruikt om Vlaanderen te blijven leegzuigen ten voordele van Wallonië.

Het federalisme, dat ooit de topprioriteit en voor velen het breekijzer was van de Vlaamse beweging, is verworpen tot een instrument in handen van een kleine maar machtige groep van unitaire reactionairen.

Wij kunnen ons dan ook niet verheugen bij de recuperatie van een aantal Vlaamse symbolen — het lied, de vlag en de feestdag — door het unitaire Belgische establishment.

De aanwezigheid van Zijne Majesteit Albert II op een Guldensporenmanifestatie lijkt op het eerste gezicht sympathiek maar is uiteraard — zoals zovele andere initiatieven van het Hof — berekend en huichelachtig. “La Flandre doit se sentir aimé”, moet de hofhouding van Albert II ongetwijfeld hebben gedacht.

De Vlaamse beweging en degenen die werkelijk begaan zijn met de Vlaamse belangen moeten zich echter hoeden voor het unitaire federalistische paard van Troje. Het federalisme keert zich steeds meer tegen Vlaanderen. Daarom moeten wij dringend kiezen voor een volledig onafhankelijk Vlaanderen.

Mijnheer de minister-president, de verklaringen die u aflegde in de weliswaar zwoele julimaand van 1994 gingen toen alvast een heel eind in deze richting. Daarom kunnen wij uw standpunten ter zake in grote lijnen onderschrijven.

Uw oproep tot uitbouw van een confederatie naar aanleiding van de

jaarlijkse 11 juli-viering, die te Ronse werd gehouden, heeft deze zomer vooral aan de andere kant van de taalgrens een serieuze politieke storm veroorzaakt. In Ronse riep u op om België om te vormen tot een confederatie van twee deelstaten : Vlaanderen en Wallonië. U brak een lans voor het gebruik van het Nederlands in het Europees Merkenbureau. Wanneer u sprak over de geldstromen van Vlaanderen naar Wallonië, had u het over eenrichtingsverkeer en over Waalse spookrijders. U verwees naar het boycotten van Vlaamse bedrijven door en in Wallonië, naar de poging van de Waalse regering om Vlaamse bedrijven naar het zuiden te lokken, naar de pesterijen van Happart en naar de begrotingsnormen die in Wallonië volledig anders worden geïnterpreteerd dan in Vlaanderen.

Deze uitgesproken Vlaamse standpunten van 11 juli hebben u heel wat banbliksems opgeleverd, in de eerste plaats uiteraard in de Vlaanderenhappende Franstalige pers, die gruwelde van zoveel Vlaams nationalisme. Le Soir zag u al in de rol van Berlusconi en drukte een volledige pagina af met de titel “Luc Van den Brande : Forza Flandria”. Uw collega van de Waalse gewestregering, Robert Collignon bleef uit protest weg op de traditionele ontvangst van het Corps Diplomatique. Charles Picqué, uw Brusselse collega dreigde : “Wie België loslaat, laat ook Brussel los.” Hij zag Brussel al als een eventuele Europese stadsstaat.

Maar ook in Vlaanderen kreeg u veel tegenwind. Mieke Vogels, thans niet aanwezig, werd bang van Luc Van den Brande en zijn zogenaamde “nationalistische retoriek”. Ook Berlusconi en ex-Joegoslavië werden er natuurlijk bijgesleurd. Agalev vindt Van den Brande nog gevaarlijker dan Happart. Dat kan ik best geloven, vermits Agalev er geen enkele moeite mee heeft om Franstaligen op hun gemeente- en provincieraadsljsten in Vlaamse strijdgebieden te plaatsen.

Dewinter

Het ergste moest echter nog komen : zelfs uw eigen CVP-partijbestuur werd u teruggefloten. Dat hebben wij in uw toespraak van gisteren duidelijk kunnen vaststellen. Niemand kan er nog aan twifelen dat niet Luc Van den Brande, maar wel Jean-Luc Dehaene het voor het zegen heeft en beslist over wat er in de Vlaamse regering en het Vlaamse parlement mag gebeuren. De Belgische cenakels, de Belgische federale regering, de Belgische eerste minister beslissen hoe en wat er in het Vlaamse parlement zal gebeuren en naar wiens pijpen wij uiteindelijk moeten dansen. Wij zijn slechts poppen aan een touwtje. Hiermee bedoel ik uiteraard niet de Vlaams-Blokfractie, maar de meerderheid van het Vlaamse parlement.

Mijnheer de minister-president, uiteindelijk stond u in een zeer ongemakkelijke positie. Inderdaad, u bevond zich bijna in hetzelfde kamp als het Vlaams Blok en ik durf zelfs zeggen dat u zich precies in hetzelfde kamp bevond als ik de verklaringen van belangrijke commentatoren en politici van de andere zijde erop na lees.

Ik begrijp dan ook best, mijnheer Van den Brande, dat u, door paniek gegrepen — dat kenmerkt u — zich gisteren in de uitzending Ter zake van de BRTN, snel distantieerde van onze partij en aan uw Waalse partners duidelijk maakte dat u wel een dialoog wil voeren, maar niet met het Vlaams Blok. U heeft toen immers zonder omwegen laten blijken wie u bedoelt wanneer u het heeft over de democratische partijen.

Welnu, mijnheer de minister-president, u hebt duidelijkheid gecreëerd ten opzichte van de Walen, u hebt zich van ons gedistantieerd en goed laten verstaan dat uw standpunt over confederalisme niets te maken heeft met de Vlaamse onafhankelijkheid die het Vlaams Blok nastreeft. Voor onze kiezers is het misschien wel

goed om weten dat Luc Van den Brande niet mag worden vereenzelvigd met het Vlaams Blok.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik zou graag meteen reageren op de uitlatingen van de heer Dewinter, omdat ik er in mijn slotbeschouwingen niet meer wens op terug te komen.

Mijnheer Dewinter, ik heb reeds tot driemaal toe uitdrukkelijk gezegd dat ik ervan overtuigd ben dat niet zij die voor het Vlaams Blok kiezen, maar wel een aantal verantwoordelijken en zogenaamde leiders van deze partij onnoemelijke schade toebrengen aan de Vlaamse democratische belangen en aan de democratische ontplooiing waarvoor een aantal generaties zich hebben ingezet via dialoog, discussie en democratische besluitvorming.

Het gaat duidelijk niet over de termen-discussie zoals u zegt ; dat behoort immers tot een ander debat en daarover heb ik mijn mening al lang gezegd. Vorig jaar nog zei ik dat grote schade wordt aangebracht aan het imago van Vlaanderen in het buitenland door een aantal fundamenteel ondemocratische stellingen naar voren te brengen.

De heer F. Dewinter : Mijnheer Van den Brande, wat voornamelijk schade toebrengt aan Vlaanderen en dit al gedurende 150 jaar, is de houding van de mosselpartij waartoe u behoort, met name de CVP.

De pacten Egmont I en Egmont II, het Sint-Michielsakkoord, de miljardenstroom naar Wallonië, dat heeft schade verricht in Vlaanderen. Uw strategie in de zin van "hou mij vast of ik bega een ongeluk" en uw radicale uitspraken die u een paar weken nadien intrekt, dat schaadt Vlaanderen ! Het feit dat wij niet in staat zijn om onszelf te zijn en vooral dat wij blijkaar evenmin in staat zijn de meerderheid in dit land die onze mening deelt, letterlijk en figuurlijk te gelde te maken, noch om als een volwassen politieke partij te eisen

waar wij recht op hebben, dat schaadt Vlaanderen ! En deze schade is groter dan het Vlaams Blok ooit zou kunnen aanrichten !

Mijnheer de minister-president, het verwondert mij niet dat u, nadat u door het Hof werd teruggefloten en nadat zowel over de taalgrens, maar zelfs binnen uw eigen partijbestuur en bij sommige leden van de SP, waaronder de heer Vandembroucke, duidelijk werd dat uw confederalisme niet wordt geapprecieerd, gisteren op deze tribune met een bijzonder nietszeggende verklaring kwam opdagen, waarin u bovendien verbrandde wat u op 11 juli aanbad. Maar dat zijn wij gewend van u en van uw partij.

Mijnheer de minister-president, van de confederale staatsstructuur, van de eigen bevoegdheden in de welvaartsstaat — en ik gebruik uw eigen uitspraken op 11 juli — van meer fiscale bevoegdheden, van een regeling van de transfers naar Wallonië, van een budgettaire discipline in Wallonië, van een groter aandeel van Vlaanderen in de diplomatie, van uw pleidooi voor amnestie 50 jaar na de oorlog bleef gisteren niets, helemaal niets meer over. U had het gisteren nog alleen over "mogelijke verdere stappen in de staats hervorming".

Bij het bezoek aan uw Waalse collega, de heer Collignon, ook geen woord van deze stoere taal. Praten over budgettaire discipline in Wallonië is natuurlijk veel minder gemakkelijk dan op een 11 juli-viering in Ronse.

De machteloosheid van uw Vlaamse regering blijkt ook uit het hele amnestiedebat. Eerste-minister Dehaene gaat zich aan dit dossier - dat hem trouwens geen barst interesseert - niet verbranden. Van uw zomers amnestiepleidooi blijft alleen over de werkgroep van de Vlaamse Raad die belast is met het opmaken van een inventaris van de resterende gevolgen voor de oorlogsslachtoffers

Dewinter

en getroffen van de repressie- en epuratiwetgeving. Mijnheer de minister-president, u weet goed genoeg dat, zolang België bestaat, er nooit amnestie zal komen. Indien u echt moed wil betonen dan stuurt u erop aan dat dit Vlaamse parlement echt haar op de tanden krijgt en onmiddellijk zonder dralen amnestie aankondigt, desnoods voor Vlaanderen alleen.

Ik citeer graag de voorzitter van het Davidsfonds, de heer Van Gerven, die vandaag in een interview in een onverdacht weekblad - of is het intussen een veertiendaags of een maandblad geworden - van de Volksunie "Wij" het volgende zegt, ik citeer : Wat amnestie betreft moeten wij meteen in Vlaanderen beginnen werken. Strikt genomen is Vlaanderen niet bevoegd om amnestie te verlenen. Wel kan Vlaanderen alles in het werk stellen om, waar nodig, bevoegdheden te omzeilen en desnoods te "pakken". De Vlaamse instanties die ervan overtuigd zijn dat amnestie nodig is, moeten hier toe zelf het initiatief nemen. Wanneer het moeilijk is, wanneer de Grondwet en wetten in de weg staan, moeten wij sluw en creatief proberen te zijn, en desnoods moeten wij het gewoon doen. Wat hebben de Walen gezegd toen zij op weerstand stuitten bij hun wapenverkoop ? Wij doen het toch, en enkele dagen nadien waren de wapenverkoopcomités opgesplitst. Einde citaat.

Ik denk dat wij inderdaad het voorbeeld moeten volgen dat de Walen ons hebben gegeven. Indien wij in Vlaanderen niet via een Belgische weg amnestie kunnen verkrijgen, dan moeten wij niet aarzelen — en ik dacht dat u op die ingeslagen weg na uw 11 juli-toespraak zou zijn verdergegaan — om zelf initiatieven te nemen en vooral niet wachten, zoals u gisteren wel hebt aangekondigd, op Belgische initiatieven waarvan wij allemaal weten dat zij er niet zullen komen. Desnoods moeten wij

hier in het Vlaamse parlement amnestie afkondigen, en daarvoor hebben wij geen Belgische schoonmoeders nodig.

De voorzitter : De heer Coveliers heeft het woord.

De heer H. Coveliers : Mijnheer Dewinter, voor de duidelijkheid van het debat, kan u precies definiëren wat u verstaat onder het begrip "amnestie" ?

De heer F. Dewinter : Algemene verzoening. Het feit dat de spons wordt geveegd — zoals u het destijds in de Volksunie ook definieerde — over het verleden en dat alle gevolgen van de epuratiwetgeving worden uitgewist. Dat is voor ons amnestie.

De heer H. Coveliers : Het betekent dus niet het begrip amnestie zoals het in het strafrecht is gedefinieerd. In het strafrecht betekent amnestie dat de feiten als niet gepleegd worden beschouwd.

De heer F. Dewinter : U bent natuurlijk een befaamd jurist. Wij moeten dit debat nu niet voeren. Waar ik echter naartoe wil, is dat het debat hier kan worden gevoerd en niet op de Belgische unitaire echelons, waarvan wij allemaal weten dat aan Franstalige en Waalse zijde er een absoluut "njet" is ten overstaan van amnestie.

Ik meen dat wij hier, in alle sereniteit, het debat kunnen voeren, maar dan moet er uiteraard in deze Raad een meerderheid zijn — en die is er blijkbaar niet als ik de minister-president mag geloven — die bereid is om het debat van het Belgische niveau weg te halen.

Als we die stap kunnen nemen, als de minister-president inziet dat daar het schoentje wringt, dan denk ik dat we zeer vlug tot een regeling kunnen komen die momenteel op het Belgische niveau totaal is uitgesloten.

De heer H. Coveliers : In dat geval betekent dit louter een moreel de-

bat, zonder dat daaruit wettelijke maatregelen kunnen worden gepocht.

De heer F. Dewinter : Ik denk dat ik zeer duidelijk ben geweest toen ik de voorzitter van de grootste sociaal-culturele organisatie in Vlaanderen heb geciteerd. Hij zegt dat wij sluw en slim moeten zijn en dat wij een voorbeeld moeten nemen aan wat de Walen eertijds hebben gedaan met bijvoorbeeld hun wapenaankoopcomités. Wij moeten in Vlaanderen minstens even inventief en creatief zijn om zelf maatregelen te kunnen nemen en een regeling voor dit probleem te kunnen treffen.

Als ik zie hoe men erin slaagt om andere problemen op te lossen, dan ben ik er vast van overtuigd dat die inventiviteit in dit huis meer dan aanwezig is. Natuurlijk moet de politieke wil er zijn, en daar wringt het schoentje, om in deze Raad tot een oplossing van dit probleem te komen.

Mijnheer de minister-president, uw Septemerverklaring bewijst ten overvloede dat u opnieuw, en voor de zoveelste keer, werd teruggefloten na wat u op 11 juli 1994 hebt verklaard. Wellicht gebeurde dit door uw partij, misschien door uw regeringspartner - de SP - die uw confederalistische oprispingen helemaal niet zag zitten. Waarschijnlijk gebeurde dit ook nog door andere, meer koninklijke kringen.

De "hou me tegen of ik doen een ongeluk-strategie" van de heer Van den Brande — en van de Vlaamse regering met hem — is doorzichtig en weinig geloofwaardig. Met de regelmaat van een klok stoere verklaringen afleggen die telkens opnieuw worden ingetrokken is een beproefde techniek, ik heb het reeds gezegd, die al jarenlang door de CVP wordt toegepast. Blaffende honden bijten niet. Dat weten ze aan de andere kant van de taalgrens intussen ook.

Mijnheer de minister-president, essentieel is dat jaarlijks 10 percent

Dewinter

van de Vlaamse inkomsten naar Wallonië worden afgevoerd. Essentieel is dat zo lang de sociale zekerheid niet gesplitst wordt, Vlaanderen jaarlijks vele honderden miljarden franken wordt ontstolen. Essentieel is dat veel sociaal-economische problemen in Vlaanderen zouden kunnen worden opgelost indien wij over deze levensnoodzakelijke middelen zelf zouden kunnen beschikken. Zo lang deze Raad en deze regering geen werkelijke bevoegdheden hebben over de belangrijkste beleidsdomeinen die tot het bevoegdhedenpakket van de federale regering en het federaal parlement blijven behoren, zullen we er niet in slagen om met deze Raad meer te zijn dan een marionettenparlement dat naar de pijpen van de federale overheid moet dansen.

Deze Raad en deze regering hebben amper de macht van een drukkingsgroep. Zelf beslissen over de taalwetgeving, over binnenlandse zaken — met de veiligheid en de immigratie — buitenlandse zaken, justitie — met het amnestieprobleem — financiën, de sociale zekerheid en landsverdediging kunnen en mogen wij blijkbaar niet.

We staan voor alle — en ik beklemtoon dit — belangrijke beslissingen in Vlaanderen volkomen machteloos. Wij kunnen geen Vlaams beleid voeren vooraleer wij over minstens al deze onderwerpen zelf de bevoegdheid in handen hebben, bevoegdheid waarop we trouwens recht hebben. Ik herhaal dat deze club niet veel meer is dan een drukkingsgroep die resoluties en moties, met tientallen, bij mekaar kan schrijven, waarin wordt gezegd hoe we menen dat het zou moeten gebeuren, waarin we het spijtig vinden dat het zo en zo is gebeurd, waarin we dit betreuren of dat vinden, zus of zo adviseren, en dan opstuurt naar de federale regering, maar die uiteindelijk niet meer is dan een machteloze drukkingsgroep met wellicht

veel minder macht dan vele drukkingsgroepen, zoals vakbonden en andere, momenteel in het maatschappelijke en politieke debat hebben.

Het debat dat hier vandaag wordt gevoerd, en vooral de verklaringen die u hier gisteren hebt afgelegd, bevestigen de stelling van het Vlaams Blok dat de splitsing van de sociale zekerheid, de Vlaamse autonomie, laat staan Vlaamse onafhankelijkheid niet afgedwongen zal worden via dit parlement, maar wel via een maatschappelijke dynamiek die uiteindelijk tot Vlaamse onafhankelijkheid moet en zal leiden.

Ik citeer tot slot opnieuw de voorzitter van het Davidsfonds, de grootste sociaal-culturele organisatie in Vlaanderen: Wij moeten in het Vlaams parlement durven zeggen: wij doen het toch, niet alleen over amnestie. De legale weg is immers iets anders dan de democratische weg. Vlaanderen moet zijn zelfstandigheid verwerven langs democratische weg, via het Vlaamse parlement desnoods, maar dat hoeft daarom nog geen legale weg te zijn. Een staat wordt trouwens vrijwel nooit zelfstandig langs legale weg. Zelfs de Verenigde Staten, die democratische vesting bij uitstek, is niet onafhankelijk geworden langs legale weg. Einde citaat.

Laten wij met deze woorden besluiten en duidelijk weten dat wij onze eigen macht en eigen toekomst in eigen handen moeten nemen en niet langer mogen blijven buigen en knielen en stamelend aan de poort bidden tot wanneer de federale regering, Collignon, de Waalse regering, Picqué en alle unitaire cenakels uiteindelijk met hun goedvinden ons zullen zeggen dat het mag, dat het kan om onze sociale zekerheid te splitsen, om amnestie te verkrijgen en allerlei dingen te doen waar wij uiteindelijk als Vlaming recht op hebben en om het lot in eigen handen te nemen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter: De heer Vandembroucke heeft het woord.

De heer F. Vandembroucke (*op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren ministers, collega's, de voorbije drie jaar hebben wij in de Vlaamse Raad verschillende belangrijke debatten gevoerd over de hervorming van onze Belgische Staat. Sommige van deze debatten hebben een cruciale rol gespeeld in de staats-hervorming, bijvoorbeeld dat over de fameuze vijf Vlaamse punten waarover dankzij voorzitter Louis Vanvelthoven in oktober 1991 een volstreekte unanimité werd bereikt en die later in een debat in de Raad in het gemeenschappelijk tienpuntenprogramma werden uitgewerkt.

Andere discussies in dit huis zijn verzand in tactische spelletjes, onderling opbod, partijpolitieke manoeuvres die tot niets hebben geleid. Nu het Sint-Michielsakkoord goedgekeurd is, moet ik glimlachen wanneer ik, collega Denys, denk aan de absoluut surrealistische argumenten waarmee uw huidige partijgenoot en toenmalig voorzitter van de VU, de heer Gabriëls, poogde het afwijzingsfront PVV-VU tegen onze voorstellen aan elkaar te houden of toen collega Verhofstadt in rotonde 2 zijn uiterste best deed om toch maar niet te komen tot een effectieve dialoog over de staats-hervorming. Maar dat is gelukkig allemaal lang geleden en vergeten.

Het Sint-Michielsakkoord heeft een scheidingslijn getrokken tussen degenen die de nood aan democratische oplossingen voor de tegenstellingen tussen Vlamingen en Franstaligen in dit land belangrijker vonden dan het partijpolitiek opbod. Het akkoord heeft een scheidingslijn getrokken tussen degenen die hun verantwoordelijkheid op zich namen en degenen die berekenend rekenden op de verrotting, maar verkeerd gegokt hebben.

Naar aanleiding van een debat dat in februari 1993 werd gevoerd, toen wij ons in de Vlaamse Raad beraadden over het Sint-Michielsakkoord, heb ik onze houding in deze zaak

Vandenbroucke

samengevat in een negental punten. Aangezien ik houd van coherentie en duidelijkheid zal ik deze punten hier even herhalen.

Ten eerste vonden wij het **Sint-Michielsakkoord** van fundamenteel belang. Ik zal de argumenten daarvoor niet herhalen.

Ten tweede vroegen wij de voorrang voor een zeer snelle goedkeuring van het **Sint-Michielsakkoord**.

Ten derde stelden wij dat men de instellingen die uit het akkoord zouden voortvloeien de kans moest geven om gedurende een lange periode van communautaire rust te werken.

Ten vierde meenden wij dat we met de nieuwe instellingen de sociaal-economische problemen onmiddellijk moesten aanpakken.

Ten vijfde is de federalisering voor ons een dynamisch proces dat wij positief vinden omdat het de kans biedt een beleid te voeren dat nauw aansluit op de behoeften van de mensen. Vervolgens hebben we toen, anderhalf jaar geleden, reeds nagedacht over de toekomst.

Ten zesde stelden we dat de vraag over welke materies we in de toekomst zouden spreken hoofdzakelijk zou afhangen van de maatschappelijke problemen die zich zouden manifesteren, van de aard van de oplossingen of niet-oplossingen die men daaraan zou geven en van de evaluatie hiervan in de verschillende Gemeenten en Gemeenschappen van ons land.

Ten zevende hebben wij toen ook gezegd — en wij staan daar nog steeds achter — dat een mogelijke ontwikkeling van bijkomende bevoegdheden voor de Gemeenschappen zich constitueert in de sociale zekerheid en meer bepaald in de zogenaamde aanvullende inkomens, namelijk de gezondheidszorg en de kinderbijslag, indien de huidige scheeftrekkingen niet worden gecor-

rigeerd. Ook inzake onderdelen van het sociaal-economisch beleid, bijvoorbeeld het wetenschappelijk onderzoek, de wetgeving inzake gemeenten en OCMW's en de algemene wetgeving kunnen we verder regionaliseren zonder de sociaal-economische monetaire unie in vraag te stellen.

Ten achtste hebben wij gesteld dat dit niet strijdig mag zijn met een welbegrepen en duidelijk zichtbare solidariteit tussen mensen over de regio's en taalgrenzen heen.

Ten negende moest het onmiddellijk en grondig aanpakken van de grote sociaal-economische problemen absolute prioriteit krijgen.

De huidige uitnodiging van de Vlaamse regering om een dialoog over verdere stappen in de staatshervorming voor te bereiden, is op zich nuttig.

Ik wil in dit verband drie aspecten onderlijnen.

Ten eerste gaat het om een uitnodiging gericht aan de democratische partijen. Waar is de tijd heen waarin collega Dewael vrije tribunes schreef aan kranten om te zeggen dat het een schande was dat Frank Vandenbroucke het Vlaams Blok had geweerd? Ik stel vast dat de Vlaamse regering deze houding vandaag bevestigt en dat niemand hier nog een probleem van maakt. Ik ben de minister-president dan ook dankbaar voor zijn duidelijke uitspraken.

In de uiteenzetting die de heer Dewinter zoëven hield werden alle argumenten om het Vlaams Blok te weren gegeven. De heer Dewinter stelde dat zijn partij niet via het parlement wou werken. Men kan zich dan afvragen waarom zij hier zitten. Hij zei dat zij niet voor de legale weg opteren. Zij kiezen dus voor de onwettelijkheid. Hij gebruikt het parlement enkel als een tribune voor propaganda en verrotting. Onwettelijkheid leidt in dergelijke kwesties tot geweld. In dit verband is de verwijzing naar de geschiedenis van de

Verenigde Staten van tweehonderd jaar geleden interessant.

Als je geweld wenst, moet je kiezen voor onwettelijkheid! Het Vlaams Blok heeft zelf alle argumenten aangedragen waarom zij niet uitgenodigd moeten worden voor een debat over de toekomst van ons land.

Ten tweede, deze uitnodiging is geen eenzijdig initiatief maar vereist een dialoog. Men kan in dit land geen staatshervorming doorvoeren zonder het akkoord van de twee Gemeenschappen. Vlaanderen kan geen eenzijdige beslissing nemen. Vlaanderen en Wallonië hebben verschillende opvattingen en logica's. Men moet met deze verschillen rekening houden. Het is dan ook vanzelfsprekend dat men compromissen moet sluiten.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, ik begrijp niet dat de heer Vandenbroucke de voorzitter van het Davidsfonds, de heer Van Gerven aanvalt.

De heer F. Vandenbroucke : Het citeren van de heer Van Gerven, bewijst u nog niet dat u gelijk hebt!

De heer J. Van Hauthem : Het Vlaams Blok steunt de stellingname van de heer Van Gerven die, mijns inziens, niet anti-democratisch of gewelddadig is. Op welke manier zijn Tsjechië en Slovakije uit elkaar gegaan?

De heer H. Coveliers : Op een legale manier.

De heer J. Van Hauthem : Inderdaad, collega Coveliers. Na de verkiezingen heeft men in Tsjechië en Slovakije vastgesteld dat men op de ingeslagen weg niet verder kon. De twee landsdelen waren zo sterk uiteengegroeid dat zij besloten volledig van mekaar te scheiden. Is dit geen democratische weg? Deze scheiding is op een volkomen democratische en geweldloze manier gebeurd. Het

Van Hauthem

Vlaams Blok is voorstander van deze handelwijze.

De heer F. Vandenbroucke : Het is niet het model waar de SP zich kan achterscharen.

De heer Dewinter heeft vanop deze tribune andere taal gesproken ! De notulen zullen dat bewijzen. Hij heeft verklaard dat de wettelijkheid niet noodzakelijk is. Het Vlaams Blok kiest voor de onwettelijkheid ! Wie kiest voor onwettelijkheid, kiest voor geweld !

Indien het correct is dat de heer Van Gerven uw standpunt deelt, raad ik de vele leden van het Davidsfonds aan daarover eens grondig na te denken. Ik betwijfel of de leden akkoord gaan met een pleidooi vóór onwettelijkheid en tegen de parlementaire democratie ! Een dergelijke uitspraak, zelfs uit de mond van een professor, is het voorzitterschap van het Davidsfonds onwaardig ! *(Applaus bij de SP-fractie en AGA-LEV)*

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, ik bepaal niet wie het voorzitterschap van het Davidsfonds waarneemt. U met uw betweterigheid blijkbaar wel collega Vandenbroucke.

Mijnheer de voorzitter, ik wens nog even tussen te komen inzake de wettelijkheid. Ik baal van de verkeerde interpretatie van de uitspraken van onze fractieleider. Het is wel correct dat de heer Dewinter op de tribune verwezen heeft naar de daden van de Waalse PS. Dagelijks schrijft men voor miljoenen frank vergunningen uit zodat Waalse wapens uitgevoerd kunnen worden naar landen in oorlog. Dit is een flagrante overtreding van de wet op wapenleveringen. Dat laat u zo maar betijen ! Uw partij zit samen met de PS in de regering. U ziet geen graten in hun handelwijze. De zaak Van Hool, de weigering van de Franse Gemeenschap om de

Vlaamse school in Komen te subsidiëren, zijn andere voorbeelden.

Mijnheer Vandenbroucke, u zou beter de PS de les spellen en vragen dat zij de wet toepassen in plaats van het Vlaams Blok de mantel uit te veggen.

De heer F. Vandenbroucke : Collega Van Hauthem, ik wil nog aanvaren dat u niet de mening deelt van de heer Dewinter.

Ik herhaal dat de heer Dewinter vanop deze tribune een pleidooi gehouden heeft voor de onwettelijkheid.

Ten derde, de uitnodiging biedt de liberale familie de kans samen te werken aan een staats hervorming. Op één uitzondering na zijn de staats hervormingen steeds het werk geweest van centrum-linkse coalities.

De SP zal deze uitnodiging graag aanvaarden. Ik wens de houding van mijn fractie in dit debat te verduidelijken. Zolang het euvel van de dubbele pet nog bestaat, beklemtoon ik dat ik zowel als lid van de Kamer als als lid van de Vlaamse Raad dezelfde mening heb over deze problematiek. Ik raad u allen aan deze houding na te volgen opdat het debat overzichtelijk blijft.

Wij willen het Sint-Michielsakkoord uitgevoerd zien, wat tot vandaag nog altijd niet is gebeurd : denk onder meer aan de uitermate belangrijke afspraak over de sociale wetgeving, waarin wordt gezegd dat deze in het hele land gelijk moet worden toegepast. Dat is een essentieel punt.

Ook op het vlak van de lokale besturen is er nog werk aan de winkel. Daar zullen we zelfs moeten overgaan tot een Grondwets herziening om het mogelijk te maken binnen de lokale besturen de afspraken met betrekking tot de regionalisering tijdens de volgende zittingsperiode uit te voeren.

Het komt er evenwel niet alleen op aan het Sint-Michielsakkoord uit te voeren, maar de nieuwe instellingen

moeten ook nog werken. Hervormen louter om te hervormen heeft geen zin.

Vlaams-Brabant wordt op 1 januari 1995 een feit en ik hoop dat de Vlaamse regering, onder meer in het kader van het regionale economische beleid, deze nieuwe provincie een helpende hand reikt en een dialoog aangaat met het bestuursorgaan over haar rol en taak.

Een aantal Grondwetsartikelen zullen voor herziening vatbaar moeten worden verklaard. De heer Gol houdt evenwel bij de Franstaligen vol dat dit niet mag gebeuren en dat vind ik eerder ridicuul. Inzake de immuniteit, de parlementaire onschendbaarheid, de verantwoordelijkheid van ministers, enzovoort, zullen stukken van de Grondwet moeten worden herzien.

Mijnheer Denys, ik voeg er wel aan toe dat de SP niét vraagt om een Grondwets herziening die een verregaande nieuwe staats hervorming in 1996 of 1997 mogelijk maakt.

De Vlamingen doen er immers niet goed aan zich tot-en-met als vragende partij op te werpen. We willen niet de indruk geven dat wij binnen deze, lang niet perfecte, instellingen niet gelukkig zijn en alles veranderd willen zien.

Bovendien zullen we de energie voor grote en grondige institutionele hervormingen en debatten grotendeels op het Europese debat moeten richten. De Vlaamse Raad dient zich te bezinnen over het Europa dat in juni 1995 met de voorbereidingen voor de intergouvernementele conferentie start en waarin ook wij een plaatsje moeten veroveren. Ik ben ervan overtuigd dat de toekomst van Europa ook de toekomst van onze staats hervorming zal bepalen.

Ten slotte wil ik me persoonlijk niet nog eens twaalf maanden verliezen in onderhandelingen over een allesomvattende staats hervorming. We moeten het leeuwedeel van onze energie wijden aan de dagelijkse zor-

Van Hauthem

gen waarmee Jan-met-de-pet wordt geconfronteerd : werkgelegenheid, verkeersveiligheid, milieu, enzovoort. Daar moeten we ingrijpen, ook als dat niet altijd gemakkelijk is in het huidige sociaal-economische en ecologische landschap. Daar liggen voor de SP de prioriteiten en daarom willen wij als vragende partij duidelijk stellen wat er op onze agenda zal staan.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, geachte ministers, collega's, ook voor ons primeren de dagelijkse beslommingen van de Vlaamse bevolking.

Wij willen graag aan de dialoog tussen de gemeenschappen deelnemen, maar dan moeten zonder omhaal bepaalde punten op de agenda worden gezet. Ik doel hiermee op de discussie omtrent de transfers in de sociale zekerheid en de wijziging van de financieringswetten om tot fiscale autonomie te komen. Bij dit laatste punt moet er dan wel rekening mee worden gehouden dat er een gedeeltelijke overheveling van de schuld mee gepaard gaat.

Is de SP bereid om over dergelijke zaken te praten ?

De heer F. Vandenbroucke : Mijnheer de voorzitter, ik ben bereid om over deze punten te discussiëren, een intellectuele inspanning is immers nooit verloren moeite. Wanneer wij echter de VLD als democratische partij uitnodigen om te proberen opnieuw een consensus te bereiken, meen ik dat wij ook met betrekking tot de inhoud open moeten zijn.

Ten eerste, inzake de sociale zekerheid kan ik stellen dat het oplossen van het probleem van het bestaan van ongerechtvaardigde uitgaven en verschillen in uitgaven, in het Sint-Michielsakkoord een must is.

Ten tweede, inzake de financierings-

wet, moeten wij ervoor zorgen dat wij rekening houden met de belangen van de Vlamingen. (*Onderbreking door de heer A. Denys*)

Mijnheer de voorzitter, ik bewonder de hardnekkigheid waarmee de heer Denys dit punt steeds opnieuw ter sprake brengt. Ik ben het echter niet eens met wat hij zegt, de financieringswet is namelijk een goede zaak voor de Vlamingen. Ik wens dit debat dan ook niet te heropenen.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, vandaag zal ik beknopt de bedenkingen van mijn fractie meedelen. De meer gedetailleerde opmerkingen en kritieken in verband met deze Septemhernota zullen wij later naar voren brengen.

Bij het beluisteren en herlezen van de Septemhernota dacht ik aan twee begrippen, namelijk tevredenheid en optimisme. Het is niet uitzonderlijk dat een regering zichzelf een jaar voor de parlementaire verkiezingen een goed rapport geeft voor de geleverde prestaties en dat zij met een zekere luchthartigheid naar de toekomst kijkt. De vraag rijst echter of deze tevredenheid geen hooghartige trekjes aanneemt en of het optimisme niet enigszins misplaatst is. Wij menen dat dit wel degelijk het geval is. Het gaat er nu immers om of de regering gedurende het volgende werkjaar een politieke oplossing heeft voor een aantal concrete problemen en uitdagingen.

Mijnheer de minister-president, wij hebben dit antwoord niet gevonden. Wij hebben wel gevonden dat er vanwege de Vlaamse regering een neiging is om, Galbraith citerend, zich te nestelen in een soort cultuur van tevredenheid.

Ik wil het illustreren op twee belangrijke domeinen van de begroting en van uw verklaring.

Ten eerste is er de werkgelegenheid

waarover in het debat nog niet zo veel is gezegd. Bij het beluisteren van uw nota viel mij de grote overeenkomst op tussen wat Jean-Luc Dehaene heeft gezegd en wat u zegt. Jean-Luc Dehaene wacht op de resultaten van het Globaal Plan en u wacht, op de zij het dan versterkte uitvoering van het Vlaams werkgelegenheidsplan. Beiden zegt u de werkgelegenheid als prioriteit te beschouwen en beiden zegt u dat u niet gelooft in mirakeloplossingen voor de dramatisch hoge werkloosheid. In neem aan dat u niet gelooft in mirakels, maar ik constateer toch een zekere hoop op wonderen op dat vlak. U geeft, zoals uw collega Dehaene, de indruk dat de begrotingsmaatregelen zijn genomen en de resultaten, ik citeer uzelf, "gesteund door een economische heropbloei bijna automatisch zullen volgen". Dat klinkt optimistisch maar ik meen dat u zich vergist. Men kan enerzijds niet de werkgelegenheid als prioriteit beschouwen en anderzijds nalaten concrete extra maatregelen te nemen inzake werkgelegenheid. Want ondanks inleveringen en alle schorsingen van werklozen blijft de werkloosheid stijgen. Wij zouden kunnen zeggen dat wij niet meer zozeer in een land zijn met twee snelheden maar wel in een samenleving met twee snelheden. Ook in Vlaanderen dreigen duizenden definitief uit de boot te vallen. Uit het rapport dat u gisteren aan ons hebt overhandigd, blijkt dat na de daling in de periode 1985-1990 het aantal volledig werklozen, de tienduizenden geschorsten niet meegerekend, blijft stijgen tot 25.000 eenheden in juni 1994. Trekt men daaruit de passende conclusies ?

Wij blijven herhalen, zoals wij verleden jaar hebben gezegd tijdens de discussie in de Vlaamse Raad over het Globaal Plan, dat het debat over de werkloosheid een cultureel maatschappelijke discussie is over de heroriëntering van de economie naar duurzaamheid en mensvriendelijkheid. Wat er bij Volkswagen gebeurt, heeft met mensvriendelijk-

Geysels

heid te maken. Het is ook een debat over de herverdeling van de betaalde arbeid en over de plaats van de arbeid in de levenssfeer. Daarom is er onze eis naar een drastische arbeidsverdeling, wij kunnen discussiëren over de vorm, en niet naar een techniek om de werkloosheid te bestrijden. Er moet bovenal een sociaal politiek project zijn dat de kwaliteit van leven en werken moet versterken. Dat betekent dat men afscheid moet nemen van een aantal klassieke denkschema's die, hoe optimistisch ook geformuleerd, grotendeels hun zeggingskracht hebben verloren.

Mijnheer de minister-president, ik kom terug tot uw nota. U schrijft dat u hoopt dat de werkgelegenheid in 1995 zal aantrekken. Waarop baseert u zich om dat te zeggen? Als er inderdaad een vermindering komt van de werkloosheid en als die inderdaad zou te wijten zijn aan die economische groei dan is mijn vraag of die daling de structurele werkloosheid zal terugdringen tot een aanvaardbaar niveau of tot een aanvaardbare norm. Want wij praten veel over de SERV-norm, de norm van de Hoge Raad voor Financiën. Ik heb het over de ethische norm waarbij een samenleving aanvaardt dat mensen deel kunnen hebben aan betaalde arbeid, voor de meeste mensen de manier om een inkomen te genereren. Gaat die hoop ertoe leiden dat de werkloosheid wordt herleid tot een aanvaardbare norm? Wat is de norm ter zake?

Mijnheer de minister-president, wij verwachten concrete handelingen. Wij geven u een aantal voorstellen.

Ten eerste, lijkt het ons belangrijk de resultaten van de Vlaamse Werkgelegenheidsconferentie bij te sturen en eventueel grondig te herzien.

Hoe ver staat het met de evaluatie die aan deze Raad werd beloofd? Bent u van oordeel dat de maatregelen ter bevordering van de arbeids-

herverdeling een succes waren? Wij stellen vast dat 60 tot 100 personen gebruik hebben gemaakt van de beloofde premies. Hoe kan dit worden bijgestuurd? Wij hebben daarover weinig gelezen.

Is het niet het moment om dit systeem ook uit te breiden tot de openbare sector, bijvoorbeeld het onderwijs. Kan dit systeem niet worden omgebogen tot een recht voor de werknemers? Wat is de situatie in verband met de in maart 1993 aangekondigde jobs voor de ongeveer 4.000 jongeren die deeltijds onderwijs volgen? Volgens cijfers van het ACV is slechts de helft daarvan aan het werk, vooral omdat een aantal werkgevers zich niet aan de afspraak houden.

Ten tweede, hebt u vorig jaar aangekondigd dat u het Vlaams werkgelegenheidsplan zou vastankeren — ik gebruik uw eigen woorden — aan het federaal Globaal Plan. Ook hier zijn de resultaten in verband met de werkgelegenheid uiterst miniem. Op 24 november motiveerde u dit in de Vlaamse Raad als volgt: "De komende maanden zullen cruciaal zijn." Die maanden zijn voorbij en de geringe resultaten zijn bekend. Zult u nu eindelijk van koers veranderen? Ook hierover lezen we niets.

Ten derde is het belangrijk dat de Vlaamse regering zich distantieert van alle maatregelen die het inkomen en de positie van de werklozen bedreigen. Ik heb tot mijn grote ergernis voortdurend gehoord dat er geen mirakeloplossingen zijn en dat er nu eenmaal geen werk is voor iedereen. Als u deze stelling verkondigt, kunt u tegelijkertijd de positie en het inkomen van de werkloze niet blijven aantasten. Dat is gebeurd. De schorsingen zijn gebeurd. De inleveringen van de lage categorieën werklozen zijn een feit. Wij vinden dit onverdedigbaar.

Wij vragen u dan ook uitdrukkelijk bepaalde creaties van het federale niveau niet te steunen. Ik denk in

het bijzonder aan de PWA's van minister Smet, die niet alleen een inbreuk zijn op de bevoegdheden van de Vlaamse regering, maar die bovendien — wat eerste minister Dehaene ook beweert — niets te maken hebben met een hernieuwde creatieve visie op de plaats van de arbeid in de samenleving.

Tot zover een aantal opmerkingen met betrekking tot het hoofdstuk Werkgelegenheid. Wij begrijpen niet hoe u — zoals de heer Dehaene — in uw Septembernota op een dergelijke zachte manier over dit probleem kunt spreken. Ik herinner mij dat een aantal fracties, onder meer ook de SP-fractie, in september van vorig jaar, naar aanleiding van het debat over de extra middelen die Vlaanderen zou krijgen via het Sint-Michielsakkoord en via de gezondheidsindex, aandrongen op een bijsturing. Die vraag is nog steeds actueel. De werkloosheid is gestegen. Een aantal resultaten van de Vlaamse Werkgelegenheidsconferentie zijn onvoldoende. Als u geloof hecht aan uw eigen verklaringen in verband met de prioriteit van de tewerkstelling, moeten die worden bijgestuurd. Anders vervalt u in de retoriek van het economisch optimisme.

Een tweede grote opmerking over de Septembernota heeft te maken met mijn derde beoordelingswoord, namelijk het woord "stilzwijgendheid".

Mijnheer de minister-president, u hebt over een aantal dossiers gezwegen. Ik weet dat wij van u niet moeten verwachten dat u de gave van volledigheid zult ontwikkelen, maar er zijn toch wel een aantal dossiers die fel in de belangstelling stonden en waarover wij in de Vlaamse Raad al hebben gediscussieerd. Ik denk aan het mediadossier, aan het dossier over de energie, aan de rol van de intercommunales in de energie naar aanleiding van het privatiseringsdossier van Distrigas. Ik heb daarover weinig gehoord.

U kondigt wel aan dat een aantal

Geysels

Europese richtlijnen die te maken hebben met milieu zullen worden geïmplementeerd in Vlaamse wetgeving maar u sprak niet over belangrijke ontwerpen die normaal al besproken hadden moeten zijn in de Vlaamse Raad.

Ik geef twee voorbeelden : het bekendecreet en het duinendecreet. Over een ander belangrijk decreet kregen we ironisch genoeg gisteren een persbericht van de informatie-ambtenaar : "Het ontwerpdecreet algemene bepalingen inzake milieubeleid is niet goedgekeurd zoals eerst was aangekondigd in de officiële publikatie van de Vlaamse regering. Dit bericht is ook voorbarig." Dit decreet is echter heel belangrijk aangezien het een voorwaarde is voor andere.

Waar blijven deze decreten ? Blijven die in de coulissen ? Zitten ze geblokkeerd in de regering ? Is er onenigheid in de regering ? Is de CVP het niet eens met een aantal initiatieven die de minister van een andere partij in dit verband wil nemen ?

Zo beland ik bij een ander punt, namelijk het Mestactieplan. Daarover is de stilzwijgendheid "oorverdovend", als ik me zo mag uitdrukken.

Op 29 september 1993 zei u in de Vlaamse Raad : "De in juli 1993 afgesproken timing om ter zake te beslissen zal gerespecteerd worden." Volgens mij is de deadline overschreden.

Tenzij het persbericht fout is, is er nog geen beslissing genomen. Waarop wacht u, mijnheer de minister-president ? Is er een technische blokkage, om de term "technische impotentie" van de heer Van Rompuy niet te herhalen ? Zo ja, graag een antwoord.

Hoe zit het met de gevolgen van de "geweldig dure" bijdrage van het Vlaams Gewest in het Aquafin-dossier, om de woorden van de minister

van Begroting te citeren ? Men voorspelt 16 tot 18 miljard frank lasten in de begroting 2000. Volgend jaar zouden de lasten 8 miljard frank bedragen, maar volgens mij was het bedrag toch geblokkeerd op 6 miljard frank. Ook hierover niets.

Ik kan nog voorbeelden geven, maar zal dat niet doen. Ik zal het dus niet hebben over het moratorium voor de BPA's of over de opvulregel maar ook dat aspect van de balans is volgens ons toch niet zo positief.

Wat uw oproep betreft tot de democratische fracties in de Vlaamse Raad om met de voorbereiding te starten van een volgende communautaire dialoog, wij hebben deelgenomen aan de communautaire dialoog en hebben het Sint-Michielsakkoord goedgekeurd omdat wij van mening waren, en blijven, hiermee een bijdrage te leveren in de totstandkoming van een federale staatsindeling waarbij correcte bevoegdheidsoverdrachten gepaard zouden gaan met een verfijning van de democratie en de uitbreiding van grondrechten van mensen. In wezen - en sommigen vergeten dit maar al te vaak - is het institutionele debat een discussie over onder andere democratie, verfijning van de democratie en een beter bestuur.

Zoals Alain Touraine onlangs nog in een aanbevelenswaardig boek schreef : "La démocratie est plus un travail qu'une idée". In die zin is de staatsvorming inderdaad een dynamisch proces, zoals u in uw nota schrijft.

Dat is een vanzelfsprekendheid, maar die kan geen hefboom zijn in een proces van communautair opbod dat een separatistisch of nationalistisch discours steunt in plaats van een bijdrage te leveren in de beoogde verhoging van de kwaliteit van de democratie.

Daarom hebben wij ons in het verleden zo verzet, en zullen wij dat in de toekomst ook blijven doen, tegen uw confederale oprispingen en aspi-

raties van januari 1993 en juli 1994. Daarover is geen semantische discussie nodig want we weten allen wat confederalisme betekent. Vooral in de Belgische context heeft dat nog weinig te maken met democratie.

Het is met deze bedenkingen in het achterhoofd dat wij bereid zijn met andere democraten te dialogeren over de uitvoering van het Sint-Michielsakkoord, de uitdieping van de federale principes, de uitbreiding van de democratie en het verhogen van de efficiëntie van het bestuur. In de eerste plaats zijn wij vragende partij om met andere democratische fracties een antwoord te zoeken voor de uitdagingen waarmee de democratie in Vlaanderen wordt geconfronteerd. Door het Sint-Michielsakkoord en de afschaffing van het dubbelmandaat zullen wij na de volgende verkiezingen beschikken over een constitutieve autonomie waardoor wij de unieke gelegenheid krijgen om de werking van het Vlaamse parlement, de advies- en overlegorganen, de participatiekanalen en de rechten van de burgers te herdenken en te organiseren. Het zou spijtig zijn mochten we deze kans laten voorbijgaan. Waarom geen dialoog daarover organiseren ? Waarom geen tien-puntenprogramma over de democratische kwaliteit van het Vlaamse huishouden, over de bewaking van de verdraagzaamheid ? Mijnheer de minister-president, u hebt zich daarjuist duidelijk afgezet tegen de georganiseerde dragers van de onverdraagzaamheid. Het volstaat natuurlijk niet zich af te zetten tegen de dragers. Veel fundamenteeler is zich af te zetten tegen de ideeën. Waarom daarover geen tien-puntenprogramma ?

Wij dringen aan op communautaire rust, omdat wij ongerust zijn over een aantal ontwikkelingen in Vlaanderen zelf. Men kan niet de motor op volle toeren laten draaien voor het ene en hem laten sputteren voor het andere. Mijnheer de minister-president, zulke houding zou u terecht niet in dank worden afgeno-

Geysels

men door de zwakkeren in de Vlaamse samenleving, door de werklozen in Vlaanderen. Ik doe dus een oproep om de motor even snel te laten draaien voor de zwakkeren als de sterkeren in de maatschappij.

Mijnheer de minister-president, de Septemhernota stelt ons teleur omdat het geen concreet antwoord geeft op de problemen van welzijn, milieu en werkgelegenheid. U hebt zichzelf goede punten gegeven, u hebt zelf optimisme gecreëerd, maar u bent de politieke en netelige problemen uit de weg gegaan. U geeft de indruk dat u wil rusten op uw lauweren en in elk geval geeft u heel veel mensen in Vlaanderen de zekerheid dat ze op de blaren zullen moeten zitten. De Agalevfractie zal uw regering naar aanleiding van deze nota geen vertrouwen schenken. *(Applaus bij AGALE V)*

De voorzitter : De heer Appeltans heeft het woord.

De heer L. Appeltans *(op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, het verheugt ons dat het de laatste keer is dat wij een verklaring van de Vlaamse regering in dit federaal halfroond moeten bespreken. Als alles volgens plan verloopt, zullen we het volgende werkjaar in ons eigen Vlaamse huis kunnen starten om zo resoluut de weg op te gaan van de eerste rechtstreekse verkiezingen van de Vlaamse Raad.

De Vlaamse beleidsverklaring bevat een krachtig engagement en is een bewijs van de reeds geleverde inspanningen om de eigen Vlaamse administratie te verbeteren. Wij steunen deze aanpak en erkennen veel positieve evoluties in de werking van de Vlaamse instellingen die duidelijk op een moderne leest worden geschoeid.

De Vlaamse overheid gaf een tijd geleden de aanzet tot het openen van een debat over de rol van de provincies. Vlaanderen mag en moet zich in dit debat mengen. Als toe-

komstige hoeder van de **gemeente**- en de provinciewet en van de wet op de **intercommunales** moet Vlaanderen inspraak hebben bij belangrijke beslissingen op het vlak van de organisatie en van het functioneren van deze beleidsniveaus.

Naast een modern *en* efficiënt bestuur in Vlaanderen moet het Vlaams parlement ook instaan voor de rechtstreekse contacten met Wallonië. Op deze wijze kunnen latere Grondwetsherzieningen in onderlinge dialoog van gemeenschap tot gemeenschap worden besproken.

Mijnheer de minister-president, in uw beleidsverklaring legde u de klemtoon in het bijzonder op de gunstige vooruitzichten inzake de Vlaamse regionale indicatoren. Het stemt ons hoopvol dat Vlaanderen één van de sterkste regio's in Europa blijft. Toch mogen wij een aantal fundamentele problemen niet uit het oog verliezen. Zo hebben wij een uitgesproken aandacht voor de werkgelegenheidsproblematiek.

Niettegenstaande de maatregelen om de jeugdwerkloosheid terug te schroeven, blijven nog vele afgestudeerde jongeren vruchteloos op zoek naar een boeiende job. Vroeger was de werkloosheid een conjunctureel verschijnsel, een uitloper van de economische recessie. Vandaag stellen wij vast dat zelfs een volgehouden economische groei nauwelijks nog enige toename van arbeidsplaatsen oplevert.

Wij verwachten daarom van de Vlaamse regering dat zij op een creatieve wijze werk maakt van **arbeidsduurvermindering**, per sector op zijn haalbaarheid getoetst, maar zonder enig taboe. Alle mogelijkheden die een rechtvaardige arbeidsverdeling kunnen tot stand brengen, op voorwaarde dat zij de concurrentiepositie en de kwaliteit van de dienstverlening niet in het gedrang brengen, moeten worden overwogen. Het mag echter niet uitsluitend bij woorden blijven.

De aanhoudende onrust in de sociale

sector baart ons eveneens zorgen. Ondanks geruststellende verklaringen van overheidswege blijft de **welzijnsbarometer** immers op storm staan. De sterke groei van het **welzijnsbudget** vertaalt zich hoegenaamd niet in tevredenheid op het sociale werkterrein. Zich bewust van de grenzen van het beschikbare budget vraagt de Volksunie extra aandacht voor de noden van de veldwerkers en van de sociaal zwakkeren. Wij moeten te allen prijze vermijden dat wij terecht komen in een duale samenleving van degenen die het weten en degenen die het niet weten. Vroeger was er veeleer sprake van een samenleving van bezitters en niet-bezitters.

Er is een blijvende belangrijke rol weggelegd voor de verschillende onderwijssnetten in Vlaanderen. Netoverschrijdende samenwerking is van oudsher één van de stokpaardjes van de democratische Vlaams-nationalisten.

Cruciaal in het debat over werkgelegenheid en welzijn is de financiële toestand van onze sociale zekerheid. Hieromtrent werd door de Vlaamse onderzoeksgroep Sociale Zekerheid 2002 een lijvig rapport uitgebracht. Deze academische onderzoeksgroep had als opdracht een juridische en economische doorlichting te maken van alle sectoren van de Belgische sociale zekerheid teneinde de financiële transfers te kunnen vaststellen en ze ook te verklaren. Uit de eerste resultaten blijkt dat het onderzoek wegens de moeilijke beschikbaarheid van relevante data en wegens de meer dan aarzelende medewerking van sommige federale instellingen bijzonder moeizaam verliep. Niettemin kan op dit ogenblik niet langer worden getwijfeld aan het structurele karakter van de transfers. Ook in de toekomst zullen in het kader van de sociale zekerheid vele miljarden frank van Vlaanderen naar Wallonië blijven vloeien. Een waterdichte verantwoording voor de transfers werd tot nu toe nog niet gegeven.

Appeltans

De Volksunie eist dan ook dat de Vlaamse regering op korte termijn ter zake een duidelijk standpunt inneemt.

Wij zijn van mening dat snel een federaal controle-orgaan moet worden opgericht, dat de algemene eenvoudige toepassing van de wetgeving inzake sociale zekerheid strikt nagaat. Bovendien moeten de Vlaamse partijen gezamenlijk een pact voorbereiden om bij de komende Grondwetswijziging de kostencompenserende regelingen – de gezinsbijslagen en de gezondheidszorgen – over te dragen naar de Gemeenschappen. Deze bekommernis is op de eerste plaats geïnspireerd door overwegingen van sociale aard en door de drang naar doeltreffendheid. In het licht van de recente uitspraken van de Vlaamse minister-president, menen wij te kunnen besluiten dat hierover spoedig een consensus zal worden bereikt.

De VU-fractie van de Vlaamse Raad schaart zich volledig achter de oproep om het dynamische proces van de staatshervorming verder te helpen begeleiden en voor te bereiden. Wij willen er immers mede over waken en er mede zorg voor dragen dat Vlaanderen de realisaties van het Sint-Michielsakkoord loyaal uitvoert en de vruchten ervan kan plukken. Wij verwachten dat deze federale solidariteit ook aan de andere kant van de taalgrens wordt gerespecteerd. Vlaanderen stelt vandaag alvast een voorbeeld door een orthodoxe begrotingsnorm aan te nemen.

Wij zullen de beleidsdaden van de andere gemeenschappen en gewesten nauwgezet volgen. Zo zullen wij eveneens de verdere ontwikkelingen en de houding van de Franstaligen beoordelen inzake het dossier van de Waalse bussen, het HST-dossier, de verdeling van de Lotto-gelden, de federalisering van de ontwikkelings-samenwerking en het stemrecht van de Europese onderdanen.

Wij zullen de voor Vlaanderen ge-

paste standpunten innemen en verdedigen. Zo blijft de Volksunie hameren op de noodzaak van een offensieve Vlaamse strategie in Brussel en in Vlaams-Brabant. Wij eisen van de Franstaligen dat zij zich onthouden van inmenging in andermans zaken, anders komt de loyale Bundestreue onder druk te staan. Daarom zijn wij van oordeel dat het ontbreken van een Vlaamse strategie voor Brussel en de nieuwe provincie Vlaamse-Brabant een belangrijk tekort is in deze Septemberverklaring. Een volwassen Vlaanderen moet immers durven investeren in de hoofdstad. In tegenstelling tot Wallonië mogen wij Brussel niet afstoten. De positie van de Vlamingen in de Brusselse gemeenten, met of zonder fusie, moet institutioneel worden versterkt. De Volksunie blijft eisen dat het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde moet worden gesplitst.

Aan de Franstaligen in dit land moet de Vlaamse regering duidelijk maken dat Vlaanderen geen Franstalige inmenging duldt. Wij zeggen dus “neen” aan alle Franstaligen - en meer in het bijzonder aan Madame Onkelinx - die menen het recht te kunnen opeisen om verantwoordelijk te zijn voor de Franssprekenden in Antwerpen of welk ander Vlaams grondgebied dan ook. Het is duidelijk dat Voeren, Vlaams-Brabant en de Brusselse Rand voor eeuwig en altijd Vlaams gebied zijn. Hierover valt niet te discussiëren.

De Volksunie stelt met genoegen vast dat de Vlaamse regering op een alerte wijze de federale stappen volgt in het kader van de verzoening en het wegwerken van de resterende gevolgen voor de getroffen van repressie- en epuratielawgeving. Het eigen initiatief van de Vlaamse regering om voor de begroting 1995 in een klein budget te voorzien voor de sociale gevolgen van oorlog en repressie, illustreert de vernieuwde aanpak in dit gevoelige dossier. Toch houden wij eraan erop te wijzen dat dit niet enkel een symbolische daad mag zijn. Indien de fede-

rale regering geen tastbare oplossing kan voorleggen, moet de Vlaamse regering het volledige repressie- en epuratedossier naar zich toetrekken. Voor onze fractie gaat het niet langer op dat Waalse politici dit dossier blijven gijzelen.

Ik wens ten slotte nog enkele bondige beschouwingen te maken rond enkele thema's die ons ook na aan het hart liggen.

Allereerst is er het probleem van het leefmilieu. Er zal moed nodig zijn om de verdere aftakeling van ons leefmilieu tegen te gaan. Sterke machtsgroepen zullen immers, omwille van eigen profijt, krachtadige beslissingen altijd bestrijden. Met het oog op de toekomst van de komende generaties mogen wij niet de geit en de kool sparen.

De Volksunie steunt het geïntegreerd beleid en de planmatige aanpak van de ruimtelijke en milieuproblemen. Om die reden blijven wij ervan overtuigd dat het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen hét forum bij uitstek is waarop, in overleg met alle betrokken partijen, een constructief gesprek kan worden gevoerd. Wij zijn bereid ook op dit vlak onze verantwoordelijkheid op te nemen.

De verwarring in het medialandschap stijgt ten top. Vóór het reces beloofde de minister van Cultuur voorstellen te zullen uitwerken betreffende het statuut van de BRTN. Intussen zorgt de mogelijke komst van VT4 voor nieuwe heibel in medialand. Zeerdringend dienen dan ook gedragsregels te worden afgesproken en maatregelen genomen om onze culturele eigenheid op mediagebied te beschermen.

Verder steunen wij alle pogingen om de Vlaamse identiteit in het buitenland bekend te maken. De recente heibel rond de interpretatie van de IJzerbedevaart in Duitsland en de geventileerde frustratie van het bedrijfsleven betreffende het functioneren van de Vlaamse Dienst voor

Appeltans

Buitenlandse Handel tonen aan dat het nog jonge buitenlandse beleid van Vlaanderen alle aandacht verdient. Aanzienlijke inspanningen werden reeds geleverd. Wij denken onder meer aan de aanstelling van de economische vertegenwoordiging en de buitenlandse zendingen.

Mijnheer de voorzitter, tot zover een aantal Volksunie-standpunten en bedenkingen over de beleidsverklaring van de minister-president. Collega Olaerts zal straks nog enkele specifieke agendapunten hieraan toevoegen.

De Volksuniefractie kan zich voldoende terugvinden in deze beleidsverklaring en zal bijgevolg de Vlaamse regering consequent blijven steunen.

De voorzitter : De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik heb begrepen dat mijn spreektijd werd geamputeerd ; met mijn temperament wordt het dus een harde dobber. Ik zal evenwel een inspanning leveren.

Collega Van Rompuy heeft daarstraks in zijn inleiding een indrukwekkende balans opgemaakt van het werk van de Vlaamse regering en er ook op gewezen dat, in tegenstelling tot de bewering die vaak in de voorbije jaren werd geuit, deze regering luidens de uitslagen van 12 juni 1994 wel over een politieke meerderheid beschikt. Dit laat dan ook het beste verhopende voor het laatste jaar van de bestuursperiode. Ik wil daar overigens nog aan toevoegen dat niet alleen de Vlaamse regering maar ook het Vlaamse parlement zich een eigen profiel hebben kunnen aanmeten. De minister-president heeft dit overigens gisteren in zijn uiteenzetting ook beklemtoond.

Toch wil ik graag nog drie punten aanhalen.

Het eerste betreft de groeiende

werkloosheid in Vlaanderen. Zij moet ongetwijfeld worden aangezien als een schaduwvlek op die indrukwekkende balans.

Mijnheer de minister-president, u weet dat wij in het verleden van de werkgelegenheid steeds een topprioriteit hebben gemaakt, en wij doen dit vandaag nog altijd. Wij menen dat de bestrijding van de werkloosheid een middel is om de dualisering van de samenleving tegen te gaan en de groeiende uitsluiting van grote groepen mensen te voorkomen.

U weet ook dat wij ervoor hebben geijverd dat er vorig jaar na de Vlaamse tewerkstellingsconferentie een programma, gespreid over drie jaar, ten belope van 8,5 miljard frank ter bestrijding van de werkloosheid werd gelanceerd. Ik herinner mij ook bij meer dan één gelegenheid met vuur te hebben gepleit om de kredieten te verhogen met de bonus van de Sint-Michielsakkoorden.

Dat laatste pleidooi trek ik terug na de regeling die in juli tot stand is gekomen tussen de federale en de communautaire overheid, omdat daarbij de gemeenschappen en de gewesten veel stringenter worden betrokken bij het besparingsbeleid op het federale niveau, waardoor onze begroting het vandaag in feite zonder de bonus van de Sint-Michielsakkoorden en bovendien zonder de winst van de gezondheidsindex moet stellen.

Er is dus weinig ruimte, maar dat belet niet dat wat ter bestrijding van de werkloosheid werd gedaan, aantoonde dat voluntaristisch optreden resultaat kan geven. Op het vlak van de jeugdwerkloosheid en van de tewerkstelling van werklozen, die langer dan een jaar werkloos zijn, is er een daling ingetreden, die helaas meer dan gecompenseerd wordt door de enorme snelle stijging van de oudere werklozen.

Dit voorbeeld illustreert dus dat de overheid bij machte is om iets te

doen als zij zich in die filosofie wil inschrijven.

Wij willen ten eerste, dat de maatschappelijke discussie over de arbeidsduurverkortings mede vanuit het beleid wordt georganiseerd.

Ten tweede willen wij een parlementair debat na de evaluatie, begin oktober, van het Vlaamse Economische en Sociaal Comité over het banenprotocol.

Daarin zeggen wij twee zaken. Ten eerste, wij volgen u in de piste die u een paar dagen geleden hebt geopend om los van de bedrijfsplannen de tweede cheque te organiseren en ook toegankelijk te maken voor overheidsdiensten, de parastatalen inbegrepen.

Bovendien zijn wij het eens om in de evaluatie van de Vesoc-akkoorden op het vlak van het deeltijds leren en werken bij te sturen omdat, naar verluidt, de patroons niet al hun verbintenissen nakomen. Wij wensen bovendien ook dat de indiening van decreten inzake de beschermde arbeid niet wordt uitgesteld. Ten slotte vragen wij dat er vanuit de Vlaamse overheid een poging wordt ondernomen om de DAC's de regulariseren op het vlak van de trekkingsrechten met de federale overheid.

Dat zijn de zaken die we op zeer korte termijn wensen te realiseren. Ik herhaal dat wij een parlementair debat wensen in de hoop dat daaruit nieuwe impulsen kunnen worden gepuurd in de bestrijding van de werkloosheid.

Ik kom aan mijn tweede punt, met name het milieudossier. Voor ons is dit een van de drie "M's", samen met mobiliteit en maatschappelijke achterstelling, een van de grote uitdagingen voor de toekomst. Er is op dit vlak met deze regering veel gebeurd en veel in gang gestoken. Er is een gevaar — helaas — dat een aantal dossiers zouden stilvallen. Ik wil daarover voorzichtig, maar ook klaar zijn. Er is een tijd van overleg

Hancké

over een aantal dossiers en er is een tijd van beslissen.

Wij wensen dat over een aantal ontwerpen van decreet, die nu in de pijpleiding zitten, eerlang een beslissing kan worden genomen. Bovendien wensen wij dat dossier per dossier wordt afgehandeld, zonder dat ze zodanig aan mekaar worden gekoppeld met een blokkering van het geheel tot gevolg.

Mijnheer de voorzitter, collega's, mijn derde en laatste punt gaat over de begroting. Ik heb er al op gewezen dat er in juli 1994 een nieuw akkoord is tot stand gekomen tussen de federale overheid en de gemeenschappen dat niet zoveel afwijkt van onze "Demeester-norm". Door dat akkoord zal ons tekort dalen van ongeveer 35 miljard frank, gepland voor dit jaar - en wellicht zullen we dat niet bereiken - tot 31 miljard frank in 1995, tot 27 miljard frank in 1996 en zelfs tot 13 miljard frank in 1997.

Fractievoorzitter Lode Hancké (SP) greep de Septemhernota van de Vlaamse regering aan om te debatteren met de Vlaamse liberalen en democraten over hun maatschappijproject

Dat is een belangrijk gegeven. Ondanks de inkrimping van de verwachte beleidsruimte slaagt de regering volgens het begrotingsoverzicht erin zijn begrotingsdoelstellingen waar te maken, en dit zonder de paarderemedies die de heer Denys, nadat hij nog niet zo lang geleden herhaaldelijk technisch werd geblokkeerd, via de pers wereldkundig heeft gemaakt.

Zijn remedies bestaan in een volstrekte nulgroei van de begroting, een volledige privatisering van alle economische parastatale instellingen binnen een periode van vijf jaar, grote besparingen — hij specificeert niet over welk bedrag het gaat — in het secundair onderwijs, de afschaffing van de subsidies aan grote bedrijven, het liquideren van het Gemeentefonds, besparingen in de welzijnssector door ontzuiling en een veel grotere selectiviteit en vooral in een aanzienlijke belastingvermindering. Als wij de drastische sanering niet halen via deze "zachte" weg, dan houdt hij nog de wijziging van de financieringswet als een stok achter de deur. Die eis verdedigt hij door te zeggen dat wanneer wij veertig procent van de bevoegdheden hebben, het ook maar normaal is dat wij veertig procent van de fiscale bevoegdheden en dus ook veertig procent van de staatsschuld voor onze rekening nemen.

Blijkbaar is de VLD de Vlaamse vertegenwoordiger van wat Galbraith, Amerikaanse econoom, welsprekend de cultuur van de tevredenheid noemt. Galbraith die de ingrediënten van een dergelijke cultuur heeft beschreven, gaat uit van de gedachte om de rijken rijker te maken door belastingverlaging en verzwakking van de solidariteitsmechanismen. Hij stelt ook voor om de overtuiging ingang te doen vinden dat wat goed is voor de rijken, ook goed is voor de zich onmiddellijk daaronder bevindende sociale laag van welstellenden en pleit ervoor om de mening te verkondigen dat de armen hun eigen lot maken en nog armer worden

door allerlei goedbedoelde maatregelen van de overheid. Hij wil doen geloven dat minder belastingen hogere opbrengsten opleveren en heeft als algemene filosofie dat als een paard maar genoeg haver krijgt, een deel ervan wel op de weg zal vallen en genoeg zal zijn om de mussen te voederen. In die economische benadering wordt net zoals in het monetarisme de rente en de inflatie veel belangrijker geacht dan de werkloosheidsgraad. Wij hebben de resultaten daarvan in de jaren tachtig gezien.

Met zijn belastingverlaging in 1984 had Reagan tot doel een overschot op de federale begroting te creëren. Het bleek echter dat het tekort tot 175 miljard dollar was opgelopen en dat de selectiviteit in de welzijns- en gezondheidssector resulteerde in een toename van het aantal armen van 24 naar 32 miljoen in tien jaar tijd.

Ik concludeer. Na de uitslag van de Europese verkiezingen heeft de VLD wat haar stellingen betreft gas teruggenomen. Zij is begonnen als een onstuimige jongeling die, nadat hij van zijn vader een wagen heeft gekregen en een eerste keer een andere wagen heeft ingehaald, de illusie wekt dat hij alle wagens die er in de wereld rondrijden, kan inhalen. Uiteindelijk heeft hij zich onvermijdelijk moeten parkeren in een doodlopende steeg. De VLD probeert nu om daaruit te geraken en heeft haar stellingen inzake de verzuiling, de belangengroepen en de lobby's aanzienlijk verzwakt. Iedereen zal wel begrijpen dat die terugtocht tactisch was, want de VLD moest een antwoord vinden op de vraag hoe zij opnieuw kan worden aanvaard in het politieke spel waarvan zij tot enkele maanden geleden nog dacht de spelregels volledig zelf te bepalen.

Die terugtocht maakt niet duidelijk of de VLD ook terugkomt op een aantal van de beginselen die we bijvoorbeeld ook in het boek "De zichtbare hand" van Paul De Grauwe terugvinden. Neemt de VLD gas

Hancké

terug inzake een aantal van die uitgangspunten ?

Meneer Denys, tegenover de CVP heeft men het over het billijken van de zuilen en tegenover ons spreekt men over de paarse coalitie. Men vraagt waarom wat mogelijk is in Nederland in België niet zou kunnen. Indien op een aantal van die uitgangspunten, op het verbreken van de solidariteitsmechanismen en op het stimuleren van collectief egoïsme geen gas wordt teruggenomen, dan is er zelfs over de grens tussen oppositie en meerderheid heen geen gesprek tussen SP en VLD mogelijk .

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, het verrast mij dat de heer Hancké zich meer bekommert om de positie van de VLD en haar houding dan om de beleidsverklaring van de Vlaamse regering. Wij stellen echter vast dat er tussen de regeringspartners veel meningsverschillen bestaan.

Mijnheer Hancké, ik vraag u op welke essentiële punten de VLD nu teruggkrabbelt.

Men heeft het hier over de verschillende houding die de VLD zo gezegd voor en na de Europese verkiezingen zou hebben aangenomen. Op welke punten hebben wij verklaringen afgelegd die zouden indruisen tegen de solidariteit ? Op welke punten hebben wij verwezen naar Amerikaanse toestanden ? U probeert te laten uitschijnen dat wij in onze voorstellen inzake de sociale zekerheid het Amerikaanse systeem wilden overnemen, U weet echter heel goed dat dit niet waar is. Wij krabbelen op geen enkel essentieel punt terug. De punten die wij essentieel vinden inzake sociale zekerheid zijn voor een groot deel terug te vinden in het Nederlandse regeerakkoord. Ik stel vast dat de Nederlandse socialisten, de PVDA, het debat over de grenzen van de verzorgings-

staat wel aandurven. De SP durft dit niet. Als er een groot maatschappelijk debat moet komen, dan moet het niet over de herverdeling van de arbeid gaan maar over de grenzen van de verzorgingsstaat. Wij zijn vragende partij voor dit debat. In tegenstelling tot hun Nederlandse collega's durven de Vlaamse socialisten dit debat echter niet aan.

De voorzitter : De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké : Mijnheer de voorzitter, de kwestie die de heer Denys aanhaalt, zou zo'n uitgebreid antwoord vergen dat ik er nu niet op in kan gaan.

Mijnheer Denys, wij zijn dit debat vorig jaar niet uit de weg gegaan. Ik heb toen nogal uitvoerig gesproken over de verschillen tussen uw en mijn partij. Ik heb het nu over de nieuwe accenten die uw partij na de laatste verkiezingen heeft gelegd. Leest u er de pers maar op na.

Ik blijf in deze zaak bij mijn conclusie.

Ik herhaal dat wij enkel met uw partij willen spreken vanaf het moment dat wij het eens zijn over het behoud van de essentiële **solidariteitsmechanismen** in deze samenleving. Over een aantal modaliteiten van toepassing en werking van deze mechanismen kunnen we nog wel eens praten. Inzake de afbraak van deze **solidariteitsmechanismen** en de evolutie naar een samenleving gebaseerd op scherp individualisme of zelfs egoïsme zult u ons echter steeds aan de andere kant van de barrière vinden.

De voorzitter : De heer Olaerts heeft het woord.

De heer H. Olaerts (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ondanks haar vele verbeteringen wens ik een aantal bemerkingen te maken op de Septemberverklaring van de Vlaamse regering.

Als Vlaanderen groot wil zijn, is Bel-

gië vaak te klein ! Dit ondervinden wij bijna dagelijks. Bovendien ligt tussen woord en daad nog veel te veel Vlaams verdriet en ontgoocheling. Het arbeidsproces, de economie, de tertiaire sector en de financiën liggen nog te vaak in handen van belangengroepen, financiers en **Belgicisten** die enkel oog hebben voor stijgende winstmarges en er niet voor terugschrikken om België en Vlaanderen uit te verkopen. Het niet in de hand hebben en houden van het Vlaamse instrumentarium is geen goede zaak voor de Vlaamse verankering en de Vlaamse natievorming. Om deze problematiek op te lossen, begint men best met een mentaliteitsverandering inzake de consequenties.

In tegenstelling tot de andere Gewesten en Gemeenschappen heeft de Vlaamse overheid reeds bijgedragen tot de sanering van de overheidsfinanciën. Om in 1996 de Maastrichtnorm te halen, is het belangrijk dat Vlaanderen zich blijft inspannen om de begroting onder controle te houden. Dit betekent vandaag ongeveer 14 miljard frank ingehouden uitgaven.

De Volksunie steunt deze **begrotingsdynamiek**. Mijn fractie vraagt de regering de ingeslagen weg verder te zetten en wenst dat de anderen dit voorbeeld zouden volgen opdat er inzake begroting geen **transferpolitiek** ontstaat noch naar de federale overheid, noch naar de Gewesten en de Gemeenschappen.

Hoewel de economische eindcijfers in 1993 reeds heel wat beter waren, blijft de tewerkstelling ondermaats. De moderne technologie is daar niet vreemd aan. Modern en hedendaags management heeft echter ook nood aan nieuwe impulsen.

De herstructurering van het economisch overheidsinitiatief komt in de Septemberverklaring overigens niet aan bod. Vergis ik me ? Herinnert ons dit niet aan de fameuze lijdensweg van KS naar LRM ? Welke concrete beleidlijnen is men hier van

Olaerts

plan te volgen ? Ik pleit uitdrukkelijk voor een grondige evaluatie van de Vlaamse Tewerkstellingsconferentie van maart 1993. Waar moet er worden bijgestuurd ? Hoe zit het op dit moment precies met de door Vesoc goedgekeurde opties inzake herverdeling van de arbeid. Mijnheer de minister-president, de lucht gonst van de vragen.

Hoewel alle conjunctuurspecialisten zich verheugen over de internationale economische heropleving, blijft voorzichtigheid geboden. In tegenstelling tot de twee vorige recessies, in 1975 en 1981, is deze conjunctuurcrisis niet alleen te wijten aan een externe schok, maar tevens aan een uitdeinende hoogconjunctuur. We moeten bijgevolg rekening blijven houden met een nog niet voor honderd procent uitgedeinde laagconjunctuur. Het blijft maar de vraag of de bedrijfsinvesteringen en het privé-verbruik onmiddellijk zullen opflakkeren, samen met de zo gegerde tewerkstelling die daaraan is gekoppeld.

Een harmonisch onderbouwde economische groei vormt het vertrekpunt van de Septemberverklaring. We hopen dat deze derde recessie uit de na-oorlogse periode aanleiding zal geven tot een dynamische golfbeweging van nieuwe groei en duurzame tewerkstelling. In die zin stemmen wij in met de Septemberverklaring. (*Applaus*)

De voorzitter : Minister Demeester-De Meyer heeft het woord.

Minister W. Demeester-De Meyer (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik dank de leden die het kort over de begroting hadden. We krijgen nog ruimschoots de gelegenheid om over de begroting uitvoering uit te weiden wanneer we deze in het Vlaamse parlement bespreken.

Toch ga ik nu al even in op een aantal opmerkingen.

Het netto te financieren saldo van

30 miljard frank dat dit jaar vooropgesteld wordt, is in vergelijking met de vorige jaren zeer gunstig. Zij die erop staan dat we naar een netto te financieren saldo van nul frank evoluteren, kan ik bij deze geruststellen. Dankzij de eigen krijtlijnen die we ons hebben opgelegd, zal dit nog voor het jaar 2000 het geval zijn. Vooreerst namen we ons voor binnen de norm van de Hoge Raad te functioneren om zo de doelstellingen van Maastricht te bereiken en bovendien zouden we strikt de Vlaamse meesternorm volgen. Terzelfder tijd blijft voor het eerst de groei van de uitgaven sterk onder de groei van de inkomsten. Onder meer de heer Denys beweert dat het de bedoeling moet zijn met een nul-groei te werken. Dat zou onmogelijk zijn zonder diepgaande ingrepen, die ongetwijfeld bij sommigen diep in het vlees zouden snijden.

De voorstellen daaromtrent zullen wij in de commissie bespreken.

Indien wij dit begrotingsbeleid in het kader van een meerjarenplanning blijven voeren, zullen wij in het jaar 1999 komen tot een netto te financieren saldo van nul. Er is dus een gestadige daling, volgend jaar evoluteren we naar een netto te financieren saldo van ongeveer 24 miljard frank, vervolgens 19 miljard frank, enzovoort. In de commissie zullen we ongetwijfeld de gelegenheid krijgen om dit te bewijzen.

Wij functioneren binnen onze eigen scherpe meesternorm en binnen de norm van de Hoge Raad. De heer Van Rompuy stelt terecht dat wij deze twee normen vlot naar elkaar toe laten lopen. Dit is inderdaad zo, op het moment dat de Vlaamse begroting op kruissnelheid zal draaien, zullen de uitgavenkredieten, namelijk de bedragen die we werkelijk uit de eigen kas moeten betalen, en de beleidskredieten waartoe wij ons engageren, ongeveer op gelijk niveau staan. Er zal dan zelfs geen sprake meer zijn van twee verschillende normen. Dit jaar hebben wij reeds duidelijk gezegd dat er een netto te

financieren saldo was van 30,6 procent. Hiermee bewegen wij ons binnen de twee normen die we ons hebben opgelegd.

Dit is onze vierde begroting en sedert het begin is er veel veranderd. Deze begroting is eenvoudig en doorzichtig, ze werd dan ook met voorzichtigheid opgesteld, teneinde te garanderen dat we de vooropgestelde doelstellingen zullen halen.

De vraag rees of er geen reserves worden aangelegd. Vorig jaar werd inderdaad reeds een bedrag gereserveerd voor de meeruitgaven voor de pensioenen van de Vlaamse ambtenaren. Dit jaar zullen wij hiervoor nog een hoger bedrag reserveren, namelijk 1 miljard frank, tegenover 700 miljoen frank vorig jaar. Er zal een pensioenfonds worden opgericht, wat ons toelaat om vooruit te kijken naar de toekomst en ook om actief te participeren in bepaalde bedrijfsvriendelijke sectoren.

Ik meen dat wij kunnen stellen dat deze Vlaamse begroting een stap in de goede richting is. De Vlaamse bevolking heeft ons dan ook gevraagd om het netto te financieren saldo zo klein mogelijk te houden ; dat we hiermee sterk bijdragen tot het bereiken van de normen van Maastricht is goed. Wij moeten immers in de eerste plaats verantwoording afleggen aan de Vlaamse mensen en op die manier komen we tegemoet aan datgene wat men van ons verwacht. Hierbij moeten wij onder meer rekening houden met de problemen op het vlak van de tewerkstelling en met de uitgaven in de sectoren welzijn en milieu. Uit de cijfers in dit document blijkt dat de verschillende begrotingen soms sterk kunnen stijgen. De Vlaamse regering heeft dan ook specifieke keuzes gemaakt. De uitgaven voor onderwijs, het grootste budget in de Vlaamse begroting, werden beperkt, er is een minder sterke groei dan voorheen. De cultuurbegroting daarentegen kan nog stijgen en de sector welzijnsbeleid groeit het

Demeester-De Meyer

sterkst, dit teneinde tegemoet te komen aan de problemen in deze sector. De tewerkstellingsconferentie werd gespreid over drie jaar en de uitgaven hiervoor worden binnen de begroting gehouden, wat bewijst dat wij geen nieuwe lasten op de bevolking wilden leggen. Het verheugt ons dat wij op deze manier kunnen bijdragen tot het bereiken van de Maastrichtnorm.

De heer Van Rompuy heeft gezegd dat het tijt gekeerd is. Dat is juist. Wij hebben een bewuste keuze gemaakt om een positieve begroting in te dienen. Wij zullen over enkele weken de gelegenheid hebben daarover te debatteren. (*Applaus*)

De voorzitter: Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande (*op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, ik heb met grote aandacht naar alle uiteenzettingen geluisterd over de Septemberverklaring. Ik dank allen omdat wij in het Vlaamse parlement in staat zijn synthetisch de klemtonen te leggen en in drie uur tijd aangeven wat de politieke opvatting is van elk van de verschillende fracties. Dat is een grote bijdrage tot beleidsduidelijkheid wat ook ons toelaat de juiste accenten te leggen en de juiste bekommelingen te kennen.

Ik wil enkele slotbeschouwingen maken.

Ten eerste, het bilan dat wij hebben voorgelegd over de eerste dertig maanden is geen triomfalisme maar een inventaris van de beslissingen op vele domeinen die werden genomen omdat dat gewoon onze plicht was, een geëngageerde plicht op basis van een Vlaams regeerakkoord. Door verschillende van de sprekers werd aangehaald dat het akkoord voor meer dan 80 procent werd uitgevoerd. Voor een regering is het wellicht het belangrijkste om na te gaan hoe het resterende gedeelte wordt uitgevoerd omdat nu ten volle moet

worden gerealiseerd wat in verschillende decreten werd goedgekeurd, wat in besluiten werd vastgelegd en wat op het terrein moet gebeuren.

Ten tweede, de Septemberverklaring en het voorstel van de begroting is geen nieuwe regeerverklaring. Wij hebben uitdrukkelijk aangegeven hoe wij de essentiële zaken zien, wat de sociaal-economische toestand is. Gisteren heb ik letterlijk gezegd: "Euforie is voorbarig en ze is zelfs uit den boze". Deze Septemberverklaring getuigt van groot realisme, van de zekerheid dat geen enkele regering een toverformule heeft om de grote problemen te lijf te gaan. Dat zou bijzonder hypocriet zijn.

Tezamen met u stel ik vast dat ondanks de grote inspanningen en ondanks het heel voorzichtig herstel van de economie wij in Vlaanderen met een onaanvaardbare hoge werkloosheid zitten. Het mag en moet nogmaals worden herhaald dat tien jaar geleden, op een ogenblik van goede economische conjunctuur, de werkloosheid 2,5 tot 3 procent bedroeg. Het is ondraaglijk voor een samenleving gewoon met de armen gekruist toe te zien op een hernemende economie en een werkloosheidsgraad van 10 à 12 procent te tolereren.

Mijnheer Denys, ik ben tezamen met anderen bijzonder attent voor wat u bepaalde structurele handicaps noemt. De waarheid gebiedt mij te zeggen dat wij op het vlak van subsidiëring, u maakt de vergelijking met Frankrijk, Henegouwen enzovoort, misschien het "voordeel" hebben niet te behoren tot een doelstelling-1 gebied maar tot het middenpeleton en de gemiddelde Europese koopkracht overstijgen, met als gevolg dat wij buiten enkele afgebakende gebieden niet dezelfde mogelijkheden hebben.

Daarom hebben wij voor de derde opeenvolgende keer een aantal herschikkingen gedaan. Wij wensen een horizontale versterking van het on-

dernemingsklimaat. Wij ijveren voor een betere infrastructuur, voor een grotere toegankelijkheid, een verhoging van de diensten.

Mijnheer Van Rompuy, ik ben het absoluut met u eens dat we de kwaliteit van onze dienstverlening moeten verhogen. Dat kost ons budgettair niets. Het is een kwestie van mentaliteit, van inzet, van dienstbaarheid.

Zoals ik gisteren heb gezegd is een bestuurlijke hervorming, waaraan in de afgelopen drie jaren hard werd gewerkt, een moeilijke opdracht.

De heren Geysels en Denys hebben opmerkingen gemaakt over het hoofdstuk van de "niet-verklaring en van het stilzwijgen".

Mijnheer Geysels, u weet dat heel wat collega's gepleit hebben voor de bescherming van de stilte in Vlaanderen. We moeten dit wel wat relativeren, want er mag ook geen beleidsversluiting komen.

De Vlaamse regering heeft zich uitdrukkelijk voorgenomen einde oktober klaar te zijn met de besluitvorming van het Mestactieplan. Wij wensen in dit delicate en moeilijke dossier niet onverhoeds te handelen. Wij zullen de standpunten van de milieu- en landbouwbewegingen zorgzaam tegen mekaar afwegen.

Een tweede niet geciteerde zaak, waarover de heer Hancké het heeft gehad, is het mediadossier. De Vlaamse regering heeft daarover vanzelfsprekend haar standpunt bepaald. Minister Weckx heeft dit onlangs in de commissie voor Cultuur gemotiveerd. Er zullen in de komende dagen en weken bepaalde beleidsevoluties zijn, gelet op de nieuwe werkelijkheid.

Het gaat hier echter niet om een nieuw regeerakkoord, maar om de kenmerken van de Vlaamse economie en de sociale toestand.

Wij zullen dus, met grote overtuiging, voortzetten wat wij drie jaar

Van den Brande

geleden zijn begonnen. Wij zullen met een grote realiteitszin, maar met de grootst mogelijke dynamiek en op een economisch verantwoorde manier, proberen de arbeid te **herverdelen** en de basis te leggen voor het economische initiatief. Wij zullen, waar nodig, de nodige impulsen blijven sturen.

Mevrouw **Detiège** en ikzelf zullen, zoals door verschillende collega's wordt gevraagd, tegen het einde van de maand oktober de gedetailleerde evaluatie kunnen maken van de maatregelen in het kader van de **Te-werkstellingsconferentie**.

Ik wens daar zelf ook een parlementair debat over te voeren. Het is immers goed dat we samen de **verantwoordelijkheid** opnemen voor de werkgelegenheidsproblemen. Geen enkele fractie in deze Raad kan mij echter in de verleiding brengen om met spectaculaire voorstellen voor de dag te komen die de werkloosheid zonder meer zouden oplossen. Vanuit een vorig leven weet ik zeer goed dat het uiterst gevaarlijk is plannen te ontwikkelen die slechts een kunstmatige oplossing kunnen bieden. Het is niet mogelijk om plotseling 70 tot 100.000 werkplaatsen te creëren.

De grond van deze **Septemberverklaring** is dat wij ons beleid en onze politiek doorzetten en **degenen** die spektakelstukken in hun verwachtingspatroon hebben, moet ik dan ook ontgoochelen.

Volgens verschillende sprekers moet de eerste zorg uitgaan naar economie en werkgelegenheid maar dit is ook de opvatting van de Vlaamse regering.

Het is volgens sommigen moeilijk aanvaardbaar dat we ons bezighouden met de staatshervorming. De Vlaamse regering heeft duidelijke prioriteiten gelegd, namelijk een economische ombuiging, het aan-* zwengelen van de werkgelegenheid, het nemen van kwalitatieve **maatre-**

gelen op het vlak van milieu, onderwijs, welzijn, cultuur en alle andere domeinen die de kwaliteit van onze samenleving kunnen verbeteren - mobiliteit en verkeer niet te na gesproken.

We bevestigen ons aanbod van gisteren. De democratische politieke partijen moeten komen tot een consensus over de domeinen die de Vlaamse staatsvorming verder opbouwen.

Aan de leden van het Vlaams Blok doe ik opmerken dat een aantal ideeën, opvattingen en benaderingen meer kwaad dan goed doen voor Vlaanderen.

Daarom verheugt het me bijzonder dat alle fracties van het Vlaamse parlement ondanks bepaalde overwegingen — maar dat behoort nu eenmaal tot een **democratie-uitdrukkelijk** “ja” hebben geantwoord op het initiatief dat ik heb aangekondigd. Het is bijzonder hoopvol dat er in het Vlaamse parlement een gemeenschappelijk inzicht is met betrekking tot een Vlaamse consensus die ons zal toelaten om in een open dialoog met de Franstaligen te komen tot verfijning, bijsturing, nadere invulling en grotere diepgang van onze samenleving.

Wij willen dit bereiken in democratische openheid en niet vanuit een gesloten en bekrompen opvatting die bij voorbaat al aangeeft dat het alleen maar kan gaan over bepaalde “fransjes” van de staatshervorming.

Het spreekt vanzelf dat de fracties van het Vlaamse parlement hierin een bijzonder grote rol kunnen spelen. Ik ben dus blij dat we deze stap kunnen doen en zal daartoe in de nabije toekomst concrete initiatieven nemen.

Mijnheer de voorzitter, wij zullen de volgende twaalf maanden de kans hebben om het beleid van de Vlaamse regering met grote kracht en overtuiging door te zetten en naast de reeds voor 80 percent gerealiseerde doelstellingen ook de overige 20 percent uit te voeren. Dat doen we niet

om ons achteraf een rapport van goed beheer te bezorgen, maar wel omdat de verschillende coalitiepartners van deze regeringsploeg ervan overtuigd zijn dat wij een grondige bijdrage kunnen leveren niet alleen in een goed budgettair beheer maar vooral in een betere kwaliteit van de Vlaamse samenleving.

Volgens mij is het vanzelfsprekend dat het opvragen van autonomie en verantwoordelijkheid enkel tot bedoeling kan hebben om tot een betere kwaliteit van de democratie en van onze samenleving te komen. Het is dan ook met grote overtuiging dat ik de fracties vraag om hun vertrouwen te geven aan het beleid van de Vlaamse regering. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de voorzitter, zoals de minister-president hebben wij moeten vaststellen dat een aantal werkgelegenheidsplannen niet of onvoldoende werken. Wij moeten constateren dat de werkloosheid ondanks alle optimistische berichten dramatisch blijft stijgen, ook in Vlaanderen. Deze vaststelling doet ons niet aandringen op spektakelmaatregelen, zoals de minister-president het voorstelt, maar onze conclusie is evenmin dat er niets moet gebeuren.

Mijnheer de minister-president, wij vroegen u zeer concreet of u vindt dat de huidige maatregelen van het Vlaamse banenplan voldoende zijn om het dramatisch **werkloosheidsprobleem** te helpen oplossen ? Wij vinden het banenplan duidelijk onvoldoende ? Uw antwoord dat de regering zal uitvoeren wat beslist is, ontgoochelt ons erg.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

Het debat is gesloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer J. Geysels betreffende het bevoegdheidsconflict door de oprichting van plaatselijke werkgelegenheidsagenschappen — 531 (1993-1994) — Nrs. 1 en 2

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter : Dames en heren, de heer Geysels heeft de aanvulling van de agenda gevraagd met het in commissie verworpen voorstel van resolutie van de heer Geysels betreffende het bevoegdheidsconflict door de oprichting van plaatselijke werkgelegenheidsagenschappen.

De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, in een resolutie ingediend in het voorjaar vroegen wij de Vlaamse regering alle mogelijke middelen aan te wenden tegen het PWA-gedrocht dat bovendien indruist tegen de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest inzake arbeidsbemiddeling. Meer concreet vroegen wij de Vlaamse regering klacht in te dienen bij het Arbitragehof tegen artikel 73 van de programamwet waardoor een federaal minister het PWA-gedrocht in het leven kon roepen.

De reden waarom wij deze resolutie vandaag behandeld willen zien, heeft te maken met het feit dat 1 oktober eerstkomend de ultieme datum is voor een klacht bij het Arbitragehof.

Mijn fractie meent — en de Vlaamse regering deelde die mening — dat de PWA's indruisen tegen de Vlaamse bevoegdheden inzake arbeidsbemiddeling.

Op zaterdag 19 februari 1994 verklaarde minister-president Van den Brande in De Standaard dat de PWA's van federaal minister Smet een test-case inzake bevoegdheidsoverschrijding zullen zijn. Op 22 februari 1994 lazen we in de Financieel Economische Tijd : "Vlaamse regering vecht lokale jobdiensten aan".

Op 24 februari 1994 antwoordde minister Detiège op onze parlementaire vraag over de PWA's dat ze de regering zal vragen een klacht in te dienen. Tot op heden heeft de Vlaamse regering die klacht niet ingediend.

Dames en heren, vandaar dat wij u vragen deze resolutie goed te keuren. (Applaus bij AGALEV)

De voorzitter : Minister Detiège heeft het woord.

Minister L. Detiège (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, zoals al eerder meegedeeld, werd de Vlaamse regering wat de PWA's betreft, met twee problemen geconfronteerd.

Het PWA-plan doorkruist inderdaad onze plannen inzake Jeugdwerkgaranties en Weerwerk. We hebben hierover een discussie gevoerd met de federale regering waardoor in zekere mate voor sommigen de verplichting is opgeheven.

Voorts hebben wij op het ogenblik dat deze resolutie ter sprake kwam in de commissie meegedeeld dat zowel BGDA als VDAB klacht zouden indienen bij het Arbitragehof. De BGDA heeft half augustus een verzoekschrift tot schorsing en tot vernietiging van de PWA's ingediend. De VDAB heeft half september een verzoekschrift tot vernietiging ingediend.

Mijns inziens is daardoor deze discussie overbodig geworden.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister geeft ons interessante informatie, waarover wij overigens reeds beschikten. Herhalen kan uiteraard geen kwaad.

Minister Detiège en andere ministers van de Vlaamse regering verklaarden — vanaf december tot in het voorjaar, toen de wet nog niet was goedgekeurd — dat de Vlaamse regering formeel zou protesteren te

gen artikel 73 van de programmwet. Daarna zegden zij dat er sprake blijft van een bevoegdheidsoverschrijding. Het is overbodig thans te verklaren dat de VDAB een klacht zal indienen.

De vraag is of de Vlaamse regering, die prat gaat op de institutionele autonomie, dit zal aanvaarden.

Daarom verzoek ik de Vlaamse Raad om deze resolutie vandaag goed te keuren.

De voorzitter : De heer Coveliers heeft het woord.

De heer H. Coveliers : Mijnheer de voorzitter, ik meen dat het belangrijk is de agenda met dit voorstel aan te vullen omdat er in een federaal systeem altijd een spanning zal blijven tussen de verschillende onderdelen van dat systeem. Die spanning wordt in de hand gewerkt door het principe van de gedeelde bevoegdheden. Wanneer een overheid op het terrein van de andere overheid dreigt te komen, moet het Arbitragehof — de instelling die hiertoe werd opgericht — de kans krijgen zich uit te spreken. Dit leidt tot een verfijning van de systemen en biedt de mogelijkheid een rechtspraak te creëren over de verschillende bevoegdheden. De Vlaamse regering moet ter zake haar verantwoordelijkheid op zich nemen.

De voorzitter : Dames en heren, wij stemmen bij zitten en opstaan over het voorstel tot aanvulling van de agenda.

De leden die het voorstel tot aanvulling van de agenda wensen aan te nemen, worden verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot aanvulling van de agenda is niet aangenomen.

Het incident is gesloten.

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE REGERING

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het vertrouwen dat de Vlaamse regering bij monde van de minister-president aan de Raad heeft gevraagd.

De leden die het vertrouwen schenken, stemmen ja, de anderen stemmen neen of onthouden zich.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

145 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
94 leden hebben ja geantwoord ;
50 leden hebben neen geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Anciaux V.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Bossuyt G.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Creyf S.
De Batselier N.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Keersmaeker P.
Demeester-De Meyer W.
De Meyer J.
De Meyer M.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desmet P.
Detiège L.

Didden M.
Dielens F.
Dupré J.
Eyskens M.
Geens G.
Ghesquière F.
Goossens W.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Kelchtermans T.
Landuyt R.
Leclercq J.
Lenssens J.
Leysen A.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Olaerts H.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Rompuy H.
Vande Lanotte J.
Van den Brande L.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Vanpoucke D.

Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Weckx H.
Weyts J.

NEEN hebben geantwoord :

Annemans G.
Anthuenis G.
Barbé L.
Beysen E.
Bosman R.
Buisseret X.
Caubergs J.
Cordeel M.
Coveliers H.
De Boeck A.
De Croo H.
De Man F.
Demeulenaere J.
Denys A.
Deswaene R.
Devolder J.
Dewinter F.
Dierickx L.
Dillen M.
Dua V.
Eeman J.
Geysels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Laverge J.
Nelis-Van Liedekerke L.
Peeters W.
Pierco L.
Raes R.
Ramoudt D.
Seghers M.
Spinnewyn J.
Steenwegen L.
Taelman W.
Ulburghs J.
Valkeniers J.
Van Dienderen H.
Van Hauthem J.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Wallegem R.
Vautmans V.
Vergote F.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Versnick G.
Vogels M.

Voorzitter

Wierinckx R.
Wymeersch F.

Zich ONTHOUDEN heeft :

Verhofstadt G.

De Raad verleent dus het vertrouwen aan de Vlaamse regering.

Reden voor onthouding ?

De heer Verhofstadt heeft het woord.

De heer G. Verhofstadt : Mijnheer de voorzitter, ik had een stemafpraak met de heer Van den Bosche.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer M. Didden tot besluit van de op 28 juni 1994 door de heer L. Pierco in commissie gehouden interpellatie tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de VITO-studie betreffende de drankverpakkingen – 579 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is met redenen omklede motie van de heer Didden tot besluit van de op 28 juni 1994 door de heer Pierco in commissie gehouden interpellatie tot de heer De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de VITO-studie betreffende de drankverpakkingen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

140 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

133 leden hebben ja geantwoord ;
7 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Anthuenis G.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bartholomeeussen M.
Beysen E.
Bosman R.
Bossuyt G.
Bourgois M.
Breyne P.
Brouns H.
Buisseret X.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caubergs J.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Cordeel M.
Coveliers H.
De Boeck A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Croo H.
De Keersmaeker P.
De Man F.
Demeulenaere J.
De Meyer J.
De Meyer M.
De Mol J.
Demuyt W.
Denys A.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desmet P.
Deswaene R.
Devolder J.
Dewinter F.
Didden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dillen M.
Dua V.
Dupré J.
Eeman J.
Eyskens M.
Geens G.
Geysels J.
Ghesquière F.

Gijsbrechts-Horckmans A.
Goossens W.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Laverge J.
Leclercq J.
Lennsens J.
Leysen A.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Peeters W.
Pierco L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Raes R.
Ramoudt D.
Sarens F.
Schellens A.
Schuermans E.
Seeuws W.
Seghers M.
Sleeckx J.
Spinnewyn J.
Steenwegen L.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Taelman W.
Tant P.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Ulburghs J.
Valkeniers J.
Van Rompuy H.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandeuren J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.

Voorzitter

Van houtte M.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Parys T.
Van Peel M.
Vanpoucke D.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Wambeke H.
Vautmans V.
Vergote F.
Verleyen I.
Vermassen G.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Versnick G.
Vogels M.
Weyts J.
Wierinckx R.
Wymeersch F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

De Batselier N.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Kelchtermans T.
Sauwens J.
Van den Brande L.
Verhofstadt G.

Dientengevolge neemt de Raad de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer L. Pierco tot besluit van de op 28 juni 1994 door de heer L. Pierco in commissie gehouden interpellatie tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de VITO-studie betreffende de drankverpakkingen
— 580 (1993-1994) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de

hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Pierco tot besluit van de op 28 juni 1994 door de heer Pierco in commissie gehouden interpellatie tot de heer De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de VITO-studie betreffende de drankverpakkingen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

140 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
40 leden hebben ja geantwoord ;
84 leden hebben neen geantwoord ;
16 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Anthuenis G.
Beysen E.
Bosman R.
Buisseret X
Caubergs J.
Cordeel M.
Coveliers H.
De Croo H.
De Man F.
Demeulenaere J.
Denys A.
Deswaene R.
Devolder J.
Dewinter F.
Dillen M.
Eeman J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goossens W.
Laverge J.
Nelis-Van Liedekerke L.
Peeters W.
Pierco L.
Raes R.
Ramoudt D.
Seghers M.
Spinnewyn J.
Taelman W.
Valkeniers J.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.

Vautmans V.
Vergote F.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Versnick G.
Wierinckx R.
Wymeersch F.

NEEN hebben geantwoord :

Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Bossuyt G.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Keersmaeker P.
De Meyer J.
De Meyer M.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desmet P.
Didden M.
Dielens F.
Dupré J.
Eyskens M.
Geens G.
Ghesquière F.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Leclercq J.
Lenssens J.
Leysen A.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.

Voorzitter

Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.
Schellens A.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche -M.
Van Rompuy H.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Vanpoucke D.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Weys J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Barbé L.
De Batselier N.
De Boeck A.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Dua V.
Dierickx L.
Geysels J.
Kelchtermans T.
Sauwens J.
Steenwegen L.
Ulburghs J.
Van den Brande L.
Van Dienderen H.
Verhofstadt G.
Vogels M.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer L. Hancké c.s. tot besluit van de op 30 juni 1994 door de heer L. Hancké gehouden actuele interpellatie tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de groeiende verbreiding van revisionistische en negationistische lectuur in Vlaamse scholen — 581 (1993-1994) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Hancké c.s. tot besluit van de op 30 juni 1994 door de heer Hancké gehouden actuele interpellatie tot de heer Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de groeiende verbreiding van revisionistische en negationistische lectuur in Vlaamse scholen.

De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké : Mijnheer de voorzitter, zij die de voorbije weken De Keuze van De Keyzer op de BRTN hebben gevolgd, zullen begrijpen waarover het gaat. Buiten de maatregelen die in deze met redenen omklede motie worden voorgesteld, strekt deze motie ertoe te getuigen van een diep respect voor de nabestaanden van de Holocaust, aan wie wij willen besparen dat zou worden ontkend wat aan de slachtoffers en hun familie overkwam.

Bijgevolg nodig ik alle democratische partijen uit om deze motie goed te keuren.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*neen*)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

147 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
122 leden hebben ja geantwoord ;
1 leden heeft neen geantwoord ;
24 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Anciaux V.
Anthuenis G.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bartholomeeussen M.
Beysen E.
Bossuyt G.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Cordeel M.
Coveliers H.
Creyf S.
De Boeck A.
De Bremaecker J.
De Clerck S.
De Croo H.
De Keersmaecker P.
Demeulenaere J.
De Meyer J.
De Meyer M.
De Mol J.
Demuyt W.
Denys A.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desmet P.
Deswaene R.
Devolder J.
Didden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dua V.
Dupré J.
Eeman J.
Eyskens M.
Geens G.

Voorzitter

Geysels J.
Ghesquière F.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Laverge J.
Leclercq J.
Lenssens J.
Leysen A.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pierco L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Ramoudt D.
Sarens F.
Schellens A.
Schuermans E.
Seeuws W.
Seghers M.
Sleecx J.
Steenwegen L.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Taelman W.
Tant P.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M
Ulburghs J.
Valkeniers J.
Van Rompuy H.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandeuren J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.

Van Hooland R.
Van houtte M.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Mechelen D.
Van Parys T.
Van Peel M.
Vanpoucke D.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Wambeke H.
Vautmans V.
Vergote F.
Verle yen I.
Vermassen G.
Vermeiren F.
Versnick G.
Vogels M.
Weyts J.
Wierinckx R.

NEEN heeft geantwoord :

Goossens W.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Annemans G.
Bosman R.
Buisseret X.
Caubergs J.
De Batselier N.
De Man F.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Dewinter F.
Dillen M.
Kelchtermans T.
Peeters W.
Raes R.
Sauwens J.
Spinnewyn J.
Van den Brande L.
Van Hauthem J.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Wallegem R.
Verhofstadt G.
Verreycken W.
Weckx H.
Wymeersch F.

Dientengevolge neemt de Raad de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Beysen tot besluit van de op 5 juli 1994 door de heer E. Beysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, inzake de Liefkenshoektunnel – 582 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Beysen tot besluit van de op 5 juli 1994 door de heer Beysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, inzake de Liefkenshoektunnel.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

141 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
40 leden hebben ja geantwoord ;
94 leden hebben neen geantwoord ;
7 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Anthuenis G.
Beysen E.
Bosman R.
Buisseret X.
Caubergs J.
Cordeel M.
Coveliers H.
De Croo H.
De Man F.
Demeulenaere J.
Denys A.
Deswaene R.
Devolder J.
Dewinter F.
Dillen M.
Eeman J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goossens W.
Laverge J.
Nelis-Van Liedekerke L.

Voorzitter

Peeters W.
Pierco L.
Raes R.
Ramoudt D.
Seghers M.
Spinnewyn J.
Taelman W.
Valkeniers J.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Vautmans V.
Vergote F.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Versnick G.
Wierinckx R.
Wymeersch F.

NEEN hebben geantwoord :

Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bartholomeeussen M.
Bossuyt G.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
De Boeck A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Keersmaeker P.
De Meyer J.
De Meyer M.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desmet P.
Didden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dua V.
Dupré J.
Eyskens M.
Geens G.

Geysels J.
Ghesquièrre F.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Leclercq J.
Lenssens J.
Leysen A.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.
Schellens A.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Steenwegen L.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant W.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Ulburghs J.
Van Rompuy H.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandeuren J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Vanpoucke D.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Wambeke H.
Verleyen I.

Vermassen G.
Vogels M.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

De Batselier N.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Kelchtermans T.
Sauwens J.
Van den Brande L.
Verhofstadt G.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren H. Van Dienderen en J. Geysels tot besluit van de op 1 september 1994 door de heer A. Denys in commissie gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de recente evolutie in het audiovisueel medialandschap in Vlaanderen – 593 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Van Dienderen en Geysels tot besluit van de op 1 september 1994 door de heer Denys in commissie gehouden interpellatie tot de heer Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de recente evolutie in het audiovisueel medialandschap in Vlaanderen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

147 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
36 leden hebben ja geantwoord ;
103 leden hebben neen geantwoord ;
8 leden hebben zich onthouden.

Voorzitter

JA hebben geantwoord :

Anthuenis G.
Barbé L.
Beysen E.
Buisseret X.
Cordeel M.
Coveliers H.
De Boeck A.
De Croo H.
Demeulenaere J.
Denys A.
Deswaene R.
Devolder J.
Dierickx L.
Dua V.
Eeman J.
Geysels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goossens W.
Laverge J.
Nelis-Van Liedekerke L.
Pierco L.
Ramoudt D.
Seghers M.
Steenwegen L.
Taelman W.
Ulburghs J.
Valkeniers J.
Van Dienderen H.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Vautmans V.
Vergote F.
Vermeiren F.
Versnick G.
Vogels M.
Wierinckx R.

NEEN hebben geantwoord :

Anciaux V.
Annemans G.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Bosman R.
Bossuyt G.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caubergs J.

Caudron J.
Cauwenberghs F.
Creyf S.
De Bremaecker J.
De Clerck S.
De Keersmaecker P.
De Man F.
De Meyer J.
De Meyer M.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desmet P.
Dewinter F.
Didden M.
Dielens F.
Dillen M.
Dupré J.
Eyskens M.
Geens G.
Ghesquière F.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Leclercq J.
Lenssens J.
Leysen A.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Peeters W.
Pinoie E.
Pinxten K.
Raes R.
Sarens F.
Schellens A.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Spinnewyn J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.

Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Rompuy H.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hauthem J.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Parys T.
Van Peel M.
Vanpoucke D.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Wallegghem R.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Verreycken W.
Weyts J.
Wymeersch F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

De Batselier N.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Kelchtermans T.
Sauwens J.
Van den Brande L.
Verhofstadt G.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer D. Van Mechelen tot besluit van de op 1 september 1994 door de heer A. Denys in commissie gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de recente evolutie

**in het audiovisueel medialandschap
in Vlaanderen**

— 594 (1993-1994) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Van Mechelen tot besluit van de op 1 september 1994 door de heer Denys in commissie gehouden interpellatie tot de heer Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de recente evolutie in het audiovisueel medialandschap in Vlaanderen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

146 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
42 leden hebben ja geantwoord ;
88 leden hebben neen geantwoord ;
16 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Anthuenis G.
Beysen E.
Bosman R.
Buisseret X.
Caubergs J.
Cordeel M.
Coveliers H.
De Croo H.
De Man F.
Demeulenaere J.
Denys A.
Deswaene R.
Devolder J.
Dewinter F.
Dillen M.
Eeman J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goossens W.
Laverge J.
Nelis-Van Liedekerke L.
Peeters W.
Pierco L.
Raes R.
Ramoudt D.
Seghers M.

Spinnewyn J.
Taelman W.
Valkeniers J.
Van Hauthem J.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Wallegem R.
Vautmans V.
Vergote F.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Versnick G.
Wierinckx R.
Wymeersch F.

NEEN hebben geantwoord :

Anciaux V.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Bossuyt G.
Bourgois M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Creyf S.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Keersmaeker P.
De Meyer J.
De Meyer M.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desmet P.
Didden M.
Dielens F.
Dupré J.
Eyskens M.
Geens G.
Ghesquière F.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Leclercq J.
Lenssens J.

Leysen A.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.
Schellens A.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinen R.
Tant P.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Rompuy H.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandeuren J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Vanpoucke D.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Barbé L.
De Batselier N.
De Boeck A.
Demeester-De Meyer W.
Dierickx L.
Dua V.

Voorzitter

Geysels J.
Kelchtermans T.
Sauwens J.
Steenwegen L.
Ulburghs J.
Van den Brande L.
Van Dienderen H.
Verhofstadt G.
Vogels M.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren E. Van Rompuy, D. Van der Maelen en H. Olaerts tot besluit van de op 1 september 1994 door de heer A. Denys in commissie gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de recente evolutie in het audiovisueel medialandschap in Vlaanderen – 595 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Van Rompuy, Van der Maelen en Olaerts tot besluit van de op 1 september 1994 door de heer Denys in commissie gehouden interpellatie tot de heer Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de recente evolutie in het audiovisueel medialandschap in Vlaanderen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

147 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
89 leden hebben ja geantwoord ;
41 leden hebben neen geantwoord ;
17 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Anciaux V.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Bossuyt G.
Bourgois M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Creyf S.
De Bremaecker J.
De Clerck S.
De Keersmaecker P.
De Meyer J.
De Meyer M.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desmet P.
Didden M.
Dielens F.
Dupré J.
Eyskens M.
Geens G.
Ghesquière F.
Goossens W.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Leclercq J.
Lenssens J.
Leysen A.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.

Schellens A.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Rompuy H.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandeuren J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Vanpoucke D.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Weyts J.

NEEN hebben geantwoord :

Annemans G.
Anthuenis G.
Beysen E.
Bosman R.
Buisseret X.
Caubergs J.
Cordeel M.
Coveliers H.
De Croo H.
De Man F.
Demeulenaere J.
Denys A.
Deswaene R.
Devolder J.
Dewinter F.
Dillen M.
Eeman J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Laverge J.
Nelis-Van Liedekerke L.
Peeters W.

Voorzitter

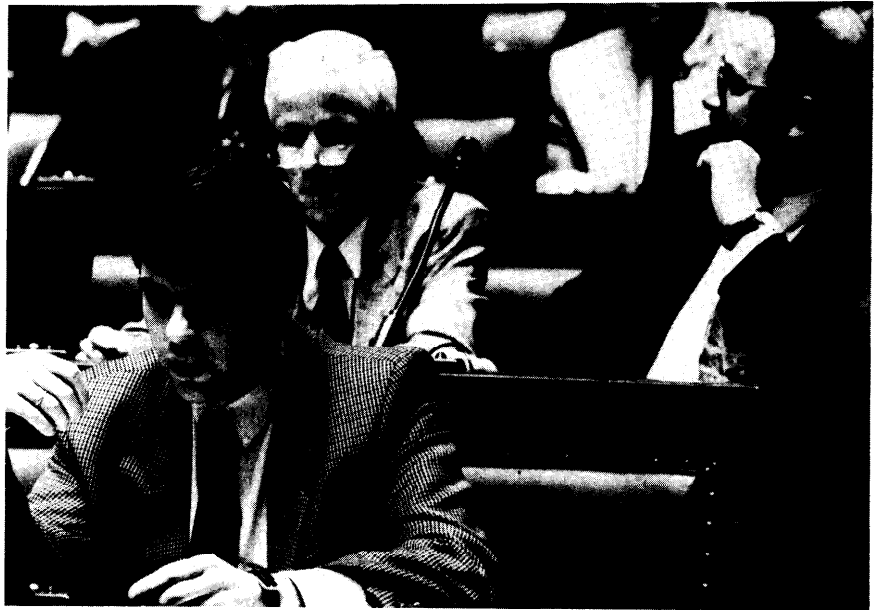
Pierco L.
Raes R.
Ramoudt D.
Seghers M.
Spinnewyn J.
Taelman W.
Valkeniers J.
Van Hautthem J.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Wallegghem R.
Vautmans V.
Vergote F.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Versnick G.
Wierinckx R.
Wymeersch F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Barbé L.
De Batselier N.
De Boeck A.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Dierickx L.
Dua V.
Geysels J.
Kelchtermans T.
Sauwens J.
Steenwegen L.
Ulburghs J.
Van den Brande L.
Van Dienderen H.
Verhofstadt G.
Vogels M.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

**MOTIE VAN AANBEVELING
van de heren J. Geysels en L. Dierickx tot besluit van het op 29 juni 1994 gehouden debat over de Beleidsbrief Sociaal-cultureel werk voor volwassenen**
— 362 (1992-1993) — Nr. 3

VB-fractievoorzitter Filip Dewinter (voorgrond) maakte van het debat over de Septembernota van de Vlaamse regering gebruik om de Vlamingen ertoe op te roepen hun lot in eigen handen te nemen

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heren Geysels en Dierickx tot besluit van het op 29 juni 1994 gehouden debat over de Beleidsbrief Sociaal-cultureel werk voor volwassenen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

147 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
34 leden hebben ja geantwoord ;
98 leden hebben neen geantwoord ;
15 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord

Anthuenis G.
Barbé L.
Beysen E.
Cordeel M.
Coveliers H.
De Boeck A.

De Croo H.
Demeulenaere J.
Denys A.
Deswaene R.
Devolder J.
Dierickx L.
Dua V.
Eeman J.
Geysels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Laverge J.
Nelis-Van Liedekerke L.
Pierco L.
Ramoudt D.
Seghers M.
Steenwegen L.
Taelman W.
Ulburghs J.
Valkeniers J.
Van Dienderen H.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Vautmans V.
Vergote F.
Vermeiren F.
Versnick G.
Vogels M.
Wierinckx R.

NEEN hebben geantwoord :

Voorzitter

Annemans G.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Bosman R.
Bossuyt G.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Buisseret X.
Candries H.
Cardoen G.
Caubergs J.
Cauwenberghs F.
Creyf S.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Keersmaeker P.
De Man F.
De Meyer J.
De Meyer M.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desmet P.
Dewinter F.
Didden M.
Dielens F.
Dillen M.
Dupré J.
Eyskens M.
Geens G.
Ghesquièrre F.
Goossens W.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Leclercq J.
Lenssens J.
Leysen A.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goeij T.
Moens G.
Moors C.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Peeters W.

Pinoie E.
Pinxten K.
Raes R.
Sarens F.
Schellens A.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Spinnewyn J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Rompuy H.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandeuren J.
Van Eetvelt J.
Van Hauthem J.
Van Hecke J.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Parys T.
Van Peel M.
Vanpoucke D.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Walleggem R.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Verreycken W.
Weyts J.
Wymeersch F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Anciaux V.
Appeltans L.
Capoen M.
Caudron J.
De Batselier N.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Kelchtermans T.
Olaerts H.
Sauwens J.
Van den Brande L.
Van Grembergen P.

Van Hooland R.
Verhofstadt G.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

MOTIE VAN AANBEVELING van de heren M. Van Peel en P. Hostekint tot besluit van het op 29 juni 1994 gehouden debat over de Beleidsbrief Sociaal-cultureel werk voor volwassenen — 362 (1992-1993) — Nr. 4

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heren Van Peel en Hostekint tot besluit van het op 29 juni 1994 gehouden debat over de Beleidsbrief Sociaal-cultureel werk voor volwassenen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

147 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
81 leden hebben ja geantwoord ;
17 leden hebben neen geantwoord ;
49 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Bossuyt G.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Cardoen G.
Cauwenberghs F.
Creyf S.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Keersmaeker P.
De Meyer J.
De Meyer M.

Voorzitter

De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desmet P.
Didden M.
Dielens F.
Dupré J.
Eyskens M.
Geens G.
Ghesquière F.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Leclercq J.
Lenssens J.
Leysen A.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.
Schellens A.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Rompuy H.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Eetvelt J.
Van Hecke J.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.

Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Vanpoucke D.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Weyts J.

NEEN hebben geantwoord :

Annemans G.
Bosman R.
Buissereet X.
Caubergs J.
De Man F.
Dewinter F.
Dillen M.
Goossens W.
Peeters W.
Raes R.
Spinnewyn J.
Van Hauthem J.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Wallegghem R.
Verreycken W.
Wymeersch F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Anciaux V.
Anthuenis G.
Appeltans L.
Barbé L.
Beysen E.
Capoen M.
Caudron J.
Cordeel M.
Coveliers H.
De Batselier N.
De Boeck A.
De Croo H.
Demeester-De Meyer W.
Demeulenaere J.
Denys A.
Deswaene R.
Detiège L.
Devolder J.
Dierickx L.
Dua V.
Eeman J.
Geysels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Kelchtermans T.
Laverge J.

Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Pierco L.
Ramoudt D.
Sauwens J.
Seghers M.
Steenwegen L.
Taelman W.
Ulburghs J.
Valkeniers J.
Van den Brande L.
Van Dienderen H.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Vautmans V.
Vergote F.
Verhofstadt G.
Vermeiren F.
Versnick G.
Vogels M.
Weckx H.
Wierinckx R.

Dientengevolge neemt de Raad de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zij wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden.

Wij komen opnieuw bijeen op 18 oktober eerstkomende.

Ik stel voor het bepalen van uur en agenda voor die vergadering aan het bureau en uw voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

— *De vergadering wordt gesloten om 16.50 uur.*

Trefwoordenregister

Arbitragehof

Zie Ingekomen stukken

Commissie

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 2421

Ingekomen stukken

Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, blz. 2418

Arresten van het Arbitragehof, blz. 2420

Begrotingen, blz. 2433

Begrotingsstukken, blz. 2434

Beleidsbrief, blz. 2418

Besluit van de Vlaamse regering, blz. 2420

Jaarverslagen, blz. 2419

Kennisgeving van de Vlaamse regering, blz. 2420

Kennisgevingen van het Arbitragehof, blz. 2421

Moties, blz. 2419

Ontwerpen van decreet, blz. 2417

Opmerkingen van het Rekenhof, blz. 2420

Schriftelijke vragen, blz. 2421

Verslagen, blz. 2418

Verzoekschriften, blz. 2419

Voorstellen van decreet, blz. 2417, 2434

Voorstellen van resolutie, blz. 2418

Leden

Berichten van verhindering, blz. 2417, 2433

Onderzoek naar taalgroep en woonplaats, blz. 2422

Schriftelijke vragen, blz. 2421

Zie Commissie

Mededeling van de Vlaamse regering

Mededeling van de Vlaamse regering be-

treffende de economische en sociale situatie van Vlaanderen en betreffende de krachtlijnen van de begroting 1995, blz. 2422

Debat, blz. 2434

Zie Stemmingen

Met redenen omklede moties

Zie Stemmingen

Moties van aanbeveling

Zie Stemmingen

Motie van orde

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 2434, 2459

Ontwerpen van decreet

Zie Ingekomen stukken

Rekenhof

Zie Ingekomen stukken

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Zie Ingekomen stukken

Stemmingen

Hoofdelijke stemming

Mededeling van de Vlaamse regering betreffende de economische en sociale situatie van Vlaanderen en betreffende de krachtlijnen van de begroting 1995, blz. 2460

Hoofdelijke stemming (met redenen omklede moties)

De groeiende verbreiding van revisionistische en negationistische lectuur in Vlaamse scholen, blz. 2463

De Liefkenshoektunnel, blz. 2464

De recente evolutie in het audiovi-

sueel medialandschap in Vlaanderen, blz. 2465, 2466, 2468

De VITO-studie betreffende de drankverpakkingen, blz. 2461, 2462

Hoofdelijke stemming (moties van aanbeveling)

Beleidsbrief Sociaal-cultureel werk voor volwassenen, blz. 2469, 2470

Vlaamse regering

Zie Mededeling van de Vlaamse regering

Zie Ingekomen stukken

Voorstellen van decreet

Zie Ingekomen stukken

Voorstellen van resolutie

Zie Ingekomen stukken

Werkgelegenheidsagentschappen

Vragen om uitleg

Blz. 2427

Werkgelegenheidsagentschappen

Zie Motie van orde

Wergroep

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 2421

Werkzaamheden

Regeling, blz. 2425, 2471

